

dwars

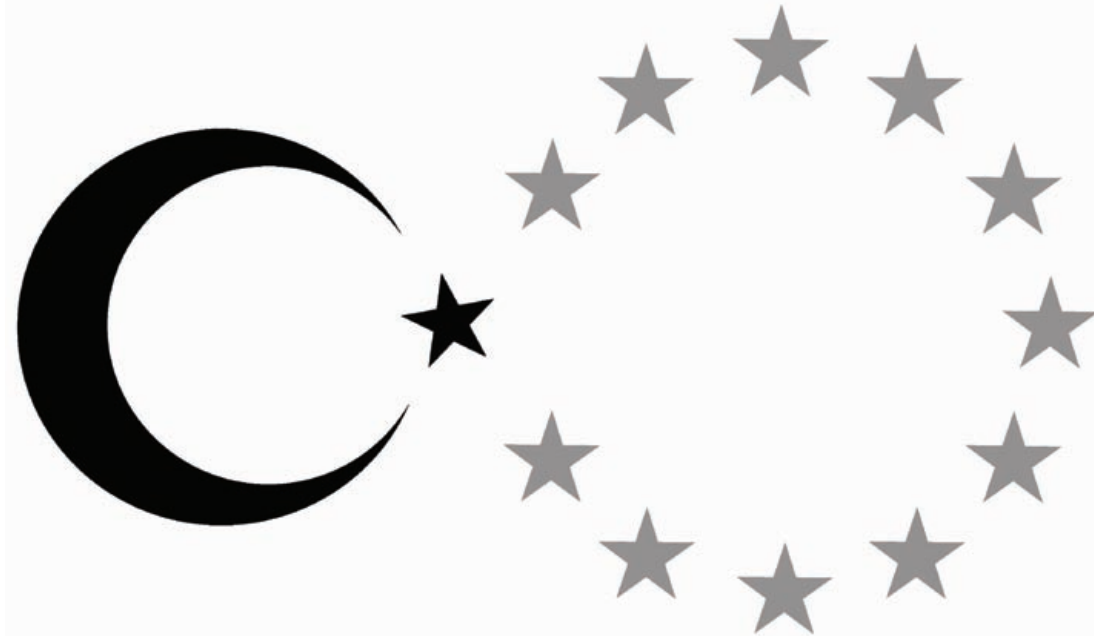
studentenblad van de
Universiteit Antwerpen

nummer 21 -- jaargang 4
november 2004

Opera-openbaring
Stadstekenaar stript
Blackboard barst

“ We hebben het probleem gesteld.
En daar eindigt ook onze
verantwoordelijkheid. ”

Filip Seuntjens, hoofd E-campus UA, p.4-6

***Knaagt Turkije binnenkort
mee aan het Europese bladgoud?***

Seks en de spoorwegen

Soms heb je gewoon pech: je komt net van een moeilijk examen en moet wachten op een warm perron. Dan trek je toch gewoon je jas uit en zwaai je hem ostentatief de lucht in? Dat deed een student in Ninove, zonder te beseffen dat zijn omhooggeworpen kledij wel eens kon blijven hangen aan bovenleidingen van de trein. De treinverbinding door net dat station is een bijzonder drukke goederlijn die door de student ongeveer een uur vertraging opliep. De eigenaar van de jas mag dan ook altijd contact opnemen met de NMBS afdeling verloren voorwerpen, mits een riante schadevergoeding.

Na dit incident weet je dat je als student niet moet proberen onze nationale spoorwegen te slim af te zijn. Dat is dan buiten een Menens student gerekend, die per se het internetadres nmbs.net wou kopen om

het personeel van de NMBS een forum te geven. Om onduidelijke redenen besloot hij af te zien van zijn sociaal geëngageerde plannen en bood hij de domeinnaam bij onze spoorwegen aan voor de spotprijs van 500 Euro. Dat was buiten de NMBS gerekend die hem voor de rechter daagde met als gevolg gratis overdracht en een dwangsom van 500 Euro per dag uitstel.

Als je zoiets meemaakt, vloek je eens stevig, maar niet in Rusland. In het kleine stadje Belgorod is sinds juni een nieuwe wet ingevoerd die vloeken strafbaar maakt en de stad al 15.000 euro rijker heeft gemaakt. Russische jongeren klagen steen en been want vloeken is volgens hen deel van hun cultuur, iets wat nu bestraft wordt met boetes van ongeveer 14 euro. Volgens de jeugd is de politie met een heksenjacht bezig en moet je opletten bij elk woord, volgens de plaatselijke autoriteiten is de taal in de stad zwaar verbeterd.

Dan zijn Amerikaanse studenten toch wel beter af. Michael Moore, de ophefmakende regisseur van onder andere *Fahrenheit 9/11* en *Bowling for Columbine*, organiseerde een ludieke actie op universiteiten. Met onder andere proper ondergoed wou hij studenten die niet van plan waren te stemmen overtuigen dat toch te doen, voor Kerry. Dat de republikeinse partij het daar niet mee eens was, is niet echt onverwacht, en ook de Amerikaanse pers was voorspelbaar met koppen als "Michael Moore illegally offered underwear in exchange for voting". Ze vertellen er natuurlijk niet bij dat hij ook een propeere slaapzaal, een jaarvoorraad taco's en een pak noodles aanbood.

Over slapen gesproken: er zijn resultaten bekend over het liefdesleven in Leuven. Zo duurt een gemiddelde relatie daar iets meer dan een jaar en vindt een op tien studenten dat hij of zij een losse relatie heeft.

Een op tien studenten met een vaste relatie vindt anticonceptie overbodig. Voor meer dan de helft van de ondervraagden is seks meer dan voldoende en hoeft er niets meer te zijn, een derde vindt one night stands best ok.

De verklaring voor die avontuurtjes is logisch: die studenten hebben zeker en vast de studie van de Duitse professor Werner Habermehl gelezen. Volgens hem wordt het brein bij studenten die regelmatig seks hebben gestimuleerd en maakt een regelmatig potje vrijen hen intelligenter. (nvdr: elke avond opnieuw je vriendin hiervan overtuigen is inderdaad niet eenvoudig) De resultaten van de proefpersonen verbeterden in elk geval sterk. Studentes met studieproblemen mogen vanaf nu onderstaande altijd contacteren.

Bart Braem

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten.

dwars verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op de UA-campussen Drie Eiken, Middelheim, Stadscampus.

Oplage: 3.500 exemplaren

V.U.: Kristof De Pooter, Lange Nieuwstraat 55, B-2000 Antwerpen

Drukkerij: Van der Poorten, Kessel-Lo

Hoofdredacteur: Kristof De Pooter
Redactiesecretaris: Thomas Vanhees

Eindredactie: Filip Colson, Michiel Verbist,
en Valérie Wechuysen

Redactie: Bart Braem, Wojciech De Roeck,
Matthias Debruyne, Johan Diels, Ann Fran-
sen, Mieke Hoing, Kevin Jorissen, Mehdi
Koocheki, Wim Le Page, Roy Lizarzaburu,
Wim Marivoet, Karen Milants, Ewald Peters,
Katharina Smets, Olivier Van De Vyvere, Jef
Van Hoofstat en Tomas Verachtert

Fotografie: AMOZ en Kelly Dorekens

Illustraties: Wim Le Page

Vormgeving: Kristof De Pooter en Thomas
Vanhees

Puzzel: Rafael Bocklandt

Werkten mee aan dit nummer: Swa Dielen

PR & Marketing: Kelly Dorekens

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt het recht om ingezonden stukken in te korten, of niet te plaatsen.

Jaarabonnement per post:
10 euro (studenten), 15 euro (anderen)

Redactielokaal en correspondentieadres:
dwars - studentenblad UA
Lange Nieuwstraat 55
B-2000 Antwerpen

dwars@ua.ac.be
<http://www.dwars.ua.ac.be>

Op het moment dat u dit leest, kent u normaalgezien het antwoord op de vraag die me al dagen, weken, maanden, ja zelfs jaren bezighoudt. Blijft George Bush president van de Verenigde Staten? Wie er ook wint, 2 november 2004 zal geenszins de geschiedenis ingaan als een hoogdag voor de democratie. Voor de grote Amerikaanse private televisiestations was het de zoveelste gelegenheid om nog eens alle registers open te trekken, en de kandidaat van hun voorkeur een extra duwtje in de rug te geven. Objectieve berichtgeving is er al lang niet meer bij. De miljoenen die door de private sector in de campagne gepompt werden, moeten renderen. De Amerikaanse schrijver Noam Chomsky stelde het enkele jaren terug al:

“Personally, I’m in favor of democracy, which means that the central institutions of society have to be under popular control. Now, under capitalism, we can’t have democracy by definition. Capitalism is a system in which the central institutions of society are in principle under autocratic control. Thus, a corporation or an industry is, if we were to think of it in political terms, fascist; that is, it has tight control at the top and strict obedience has to be established at

every level - there’s little bargaining, a little give and take, but the line of authority is perfectly straightforward. Just as I’m opposed to political fascism, I’m opposed to economic fascism. I think that until the major institutions of society are under the popular control of participants and communities, it’s pointless to talk about democracy.”

Met *dwars* willen we alvast beter doen dan de Amerikaanse televisiestations. Door u juist te informeren. Tenslotte zijn we enkel onze lezers verantwoordig. In dit nummer besteden we uitgebreid aandacht aan de informatica op onze universiteit. We maken een grondige evaluatie van blackboard, en zetten voor- en nadelen van het systeem op een rijtje. De conclusie maakt u zelf maar. Omdat we ook over de grenzen van de universitaire wereld willen kijken, hadden we met professor Eric Faucompret een gesprek over de mogelijke toetreding van Turkije tot de EU. Hoe staat de situatie ervoor, en wat mogen we in de toekomst verwachten? We brengen het *fair and balanced*. En wie zich afvraagt hoe Turkse jongeren bij ons er eigenlijk over denken, mag gerust zijn. Zij komen volgende maand aan bod.

Kristof De Pooter

Democratie?

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

2/3 SMS & Colofon/Editoriaal

4 - 7

Blackboard

8 **Het harig monster**

9 **Klein, klein, klein kleutertje**

10

De Boekenbeurs blootgelegd

11 **Kulum: Bewust met borsten**

12 - 13

Onze stadsdichter is duidelijk geen schildersezel

Centrefold

14 - 15

Swa Dielen at work

16 **Opera: Diva's in de regen**

17 - 20

Interview: Eric Faucompret over Turkije en de EU

20

Winnaars van de prijzen

21 **Film: Voor u bekeken**

22

Vrije radio monddood

23 **Over de Engelen Propoesk en Prizaak**

24 **met andere zinnen**

25

Mozarts Requiem

26 **Puzzelhokjes van plezier**

27

Studentenliederen: Shamrock 'n' roll

Fotoreportage WK universiteiten

Waarom Blackboard onveilig is en blijft

Maar er verschijnen alternatieven aan de horizon ...

Blackboard (BB) is ondertussen een jaar in gebruik op de UA. Toch verliep de start dit academiejaar niet vlot, en ook de veiligheid van onze elektronische leeromgeving is niet bepaald in orde. Die algemene problemen en de vraag of alternatieven beter zijn legde dwars voor aan Filip Seuntjens, hoofd van de dienst E-campus op de UA.

dwars BB is dit jaar vrij problematisch van start gegaan: de eerste week ondervonden veel studenten problemen met het inloggen, sommige paswoorden klopten gewoon niet. Wat is er foutgelopen?

FILIP SEUNTJENS De inlogproblemen ontstonden bij de studentenadministratie waar de gegevens laattijdig of helemaal nog niet zijn verstuurd. Daarenboven zijn bissers en trissers heel laat in het systeem

ingevoerd. BB is een centraal systeem dat communiceert met de omliggende databanken van de UA: de studentendatabank, de personeelsdatabank en de studiegidsen zodat het automatisch gevoed wordt vanuit de verschillende systemen. Gezien onze bijzonder kleine personeelsbezetting - twee en een halve fulltime krachten voor de hele associatie - is het zelfs onmogelijk om dingen manueel te doen, alles is geautomatiseerd.

We hebben de problemen opgevangen door stap voor stap uitleg te geven op de inlogpagina. Alle studenten die we hebben opgevangen, en dat waren er honderden, hebben we automatisch een mail met hun gebruikersnaam en paswoord opgestuurd. Maar het probleem is niet te miskennen; we moeten dit zeker bekijken voor volgend jaar, als iedereen vanaf 1 oktober moet kunnen inloggen zoals de proffen ook verwachten.

dwars BB is volgens veel studenten traag. Is dat maar een indruk?

SEUNTJENS Het is meer dan dat. We bedienen vandaag 30.000 studenten over de hele Antwerpse Associatie. We hebben recent nog onze systemen versneld en in principe zou het nu beter en beter moeten gaan. We weten dat we daar stappen moeten zetten. Voorlopig is een structurele verbetering nog niet doorgevoerd omdat we vanuit onze cel alleen mogen aanbevelen, we mogen het niet echt doen en beslissen ook niet over de budgetten. Als de druk van onderuit groot genoeg wordt, komt dat wel in orde, wij hebben het voorbereidend werk alvast geleverd.

dwars Studenten met keuzevakken moeten zich daar zelf voor inschrijven. De studenten van de lerarenopleiding worden door het departement Onderwijs ingeschreven voor de cursussen in plaats van omgekeerd. Zijn extra

vakken een probleem?

SEUNTJENS Dat maakt deel uit van een nieuwe procedure die dit jaar vervangt wat we vorig jaar manueel en ad hoc deden. We krijgen namelijk niet van alle studenten het vakkenpakket door, alleen de studierichting en het studiejaar. Dat gaf ook problemen die inherent zijn aan de studiegidsen die pas op 20 september zijn opgeladen in BB, omdat we niet langer konden wachten. Daarna zijn er nog aanpassingen in de curricula gebeurd die we manueel hebben moeten doorvoeren. We hadden een systeem ontwikkeld waarbij de student die vakken die tot zijn of haar jaar behoren kon aanvinken. Het zou kunnen dat het systeem daardoor een beetje trager was, daar hebben we geen cijfers over. In elk geval is nu die vertraging door inschrijvingen ook minder, iedereen heeft zijn vakkenpakket wel samengesteld.

dwars Als je surft naar BB zie je statistieken van het aantal unieke bezoekers, ongeveer 60%. Dat zijn 3 studenten op 5, is dat niet nogal weinig? Heeft de rest van de studenten dan problemen?

SEUNTJENS Dat percentage wordt berekend op basis van de 8.722 UA-studenten die in BB zitten. In dat getal zijn 900 à 1000

Links het u wel bekende inlogscherm van Blackboard op de UA, onder de startpagina van Minerva, zoals Dokeos op de UGent bekend is.

doctoraatsstudenten inbegrepen, en ook de voortgezette academische opleidingen die de elektronische leeromgeving helemaal niet gebruiken. Als je dat in rekening brengt kom je op ongeveer 80% uit. Je moet weten dat er bovendien richtingen zijn waarin ons systeem nog helemaal niet gebruikt wordt; BB is geen verplichting. Ik vind het al een enorm succes dat er zoveel studenten langskomen.

Veilig?

dwars Bij inschrijving ontvingen alle studenten een nieuwe loginnaam met een extra cijfertje en een paswoord in nummerplaatvorm, 3 letters gevolgd door 3 cijfers. Veel studenten klagen nu al dat ze hun paswoord vergeten, waarom kan je je paswoord niet veranderen? De paswoorden volgens dat patroon hebben uiteindelijk "maar" 10 miljoen mogelijkheden wat bijzonder snel te kraken valt. Waarom zulke veiligheidsrisico's nemen?

SEUNTJENS Dat ligt bij de cel Systemen, die heeft dat onderling met Netwerken zo beslist, dat was een procedure die al bestond, en ja... Eigenlijk zijn het wel bijzonder weinig mogelijkheden voor een paswoord. Je moet weten dat de IT binnen de UA is ingedeeld in hokjes: je hebt Systemen, Netwerken, E-campus en Studentenadministratie. Iedereen doet zelf wat hij of zij denkt dat het beste is. Input wordt niet gevraagd en ook niet verwacht, dus ik ga daar verder geen commentaar op geven.

The screenshot shows a user interface for 'Mijn cursussen' (My courses) on the Dokeos platform. At the top, there are navigation links: 'Mijn cursussen | Mijn profiel | Mijn agenda | Logout'. Below this, the section is titled 'Mijn cursussen' and 'Academiejaar 2004 - 2005'. A list of courses is displayed, including 'Cardiorespiratoire revalidatie I', 'Lokomotorische revalidatie van de lumbale en thoracale wervelkolom', and 'Neurologische revalidatie I'. At the bottom of the page, there is a section titled 'Na het inloggen: Dokeos boven en rechts Blackboard'.

dwars BB is een van de enige systemen op de UA die gebruikt maakt van http en niet van het geëncrypteerde https. Dat betekent dat in een computerklas iedereen je paswoord op een eenvoudige manier kan lezen, zonder daarvoor ingewikkelde hackerstechnieken toe te passen. Waarom gebruiken we geen https zoals bij de nieuwe webmail en andere applicaties, zeker als dat paswoord niet aan te passen valt?

SEUNTJENS Dat klopt. Wij, de dienst E-campus, zijn al twee jaar -sinds de testfase begonnen is- vragende partij om https op onze servers te kunnen implementeren en om de nodige technische oplossingen te krijgen. Die moeten wij van die andere diensten krijgen en dat gebeurt niet.

dwars Wie zou daar moeilijk over doen? Je zou toch verwachten dat veiligheid een prioriteit is?

“Iedereen handelt naar eigen goeddunken. Input wordt niet gevraagd en ook niet verwacht. Geen verdere commentaar.”

SEUNTJENS [lachje] Ja, ik ga mij daar ook niet over uitspreken. Wij hebben het probleem gesteld en daar eindigt ook onze verantwoordelijkheid.

Alternatieven

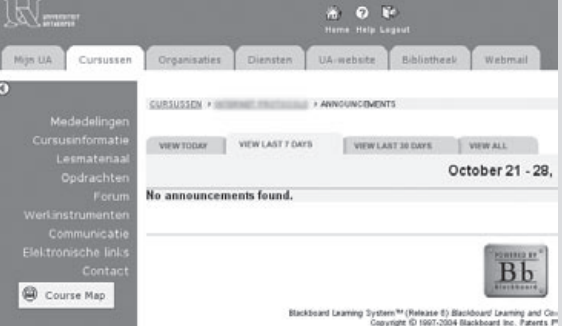
dwars Blackboard is een Amerikaans bedrijf dat educatieve software verkoopt. Hoeveel kost het systeem nu eigenlijk?

SEUNTJENS Als je het in stukjes bekijkt, betalen we voor de hele associatie een jaarlijkse licentie van 97.000 euro. Daar zitten tweeënhalve voltijdse krachten op van 25.000 euro per persoon. We willen overgaan op meerdere machines voor een sneller systeem en dat kost nog eens 50 à 60.000 euro. Je zou kunnen zeggen dat we alles samen aan 250.000 euro per jaar komen. Daar staat tegenover dat de hogescholen 100.000 euro per jaar geven en dat

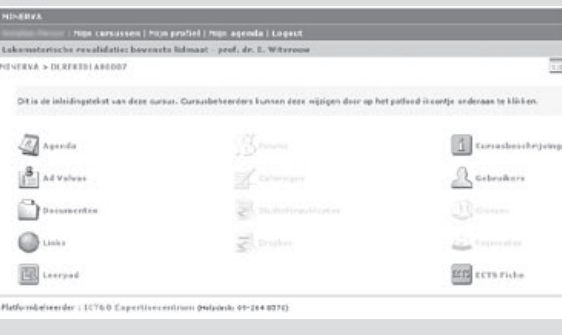
The screenshot shows a Blackboard welcome page for a student. At the top, there are navigation links: 'Mijn UA | Cursussen | Organisaties | Diensten | UA-website | Bibliotheek | Webmail'. Below this, there is a 'Tools' menu with options like 'Inschrijven', 'Aankondigingen', 'Kalender', 'Taken', 'Uitslagen', 'E-mail', 'Adresboek', 'Gebruikerslijst', and 'Persoonsgegevens'. The main content area is titled 'Welcome, Beste Student' and contains a message from the student center. On the right side, there are several sidebar sections: 'Voor Studenten' with links to 'Regulier vs niet-regulier', 'Problemen bij aanmelden', 'In- en uitschrijven op v...', 'Handleiding Blackboard', and 'Webmail'; 'Snelberichten' with links to 'Studiolessen voor het...', 'Campus Stad netwerk...', 'en hotspot agora', 'Workshop zelfstandig s...', 'Werkgroep voor bidders', and 'Sessies studieplanning'; and 'Aankondigingen' with the text 'No system announce...'.

we 400.000 euro subsidie hebben gekregen van de Vlaamse Gemeenschap om op te starten. Als je de total cost of ownership bekijkt zitten we dus goed.

Vorig jaar is de VUB na een grondig onderzoek overgeschakeld van BB op Dokeos, dat ook door de UGent is gekozen als elektronische leeromgeving. Het verschil met Blackboard en andere commerciële oplossingen is dat Dokeos open source is. Dat houdt in dat de broncode, het recept voor het programma, vrij en gratis beschikbaar is voor iedereen. Mensen uit de hele wereld mogen open source software aanpassen en gratis gebruiken. Bekende successen zijn het gratis besturingssysteem Linux, de Microsoft Office vervanger Open Office en de populaire browser Firefox. Uit recente metingen blijkt dat meer dan de helft van alle websites op open source software draait en ook het bedrijfsleven kan dat principe smaken: grote namen als IBM en Dell ondersteunen open source actief.

Boven een willekeurige cursus in Blackboard, onder een andere in Dokeos

dwars Waarom heeft de UA gekozen voor BB? Zijn er bijvoorbeeld gebruikerstests gedaan zoals aan de VUB waarin gebruikers geconfronteerd worden met de systemen?

SEUNTJENS We hebben zelf geen gebruikerstests georganiseerd. Het moest snel gaan. Binnen een werkgroep hebben we verlanglijstjes opgesteld, we hebben heel duidelijk gespecificeerd welke functies aanwezig moesten zijn. We hebben geen eigen onderzoek gedaan, maar door goede contacten hebben we allerlei informatie verkregen van de Universiteiten van Leuven, Groningen en Leiden [nvd: die universiteiten gebruiken alledrie BB]. BB voldeed aan alle eisen en had ook een heel groot marktaandeel. Dat was voor ons heel belangrijk: we hebben een link

met de Associatie gelegd, de associatiepartners werkten allemaal al met BB. Het was heel eenvoudig om binnen de Associatie dit initiatief op te starten. Er is een groot contactnetwerk in Europa en zeker in de Benelux van BB gebruikers, het is heel eenvoudig om informele netwerken op te starten met collega's van het LUC, Maastricht, Groningen, enzovoort. We ontmoeten elkaar regelmatig en wisselen informatie en applicaties uit.

dwars De VUB schrijft in haar migratiedocument over "de gesignaleerde tekortkomingen van het cursusgerichte en docentgestuurde Blackboard bij het vormgeven van interactief en competentiegericht onderwijs". Delta, onze leeromgeving, staat net voor competentiegericht onderwijs hoewel BB daar niet voor geschikt is?

SEUNTJENS BB is altijd heel duidelijk "Blackboard is zoals een bord, een overheadprojector en een beamer" een middel geweest en geen onderwijsvisie. Het is zoals een bord, een overheadprojector en een beamer. Het is een heel flexibel middel dat mits enige creativiteit en opleiding van proffen wel competentiegericht onderwijs kan ondersteunen. Ik weet niet wat langer meegaat: onderwijsvisies of elektronische leeromgevingen. Een onderwijsvisie moet in het systeem in te passen zijn maar het systeem moet ook flexibel genoeg zijn, het mag niet te sturend gaan werken want dan ga je afremmen. We hebben heel de markt verkend, we hebben iedereen op bezoek gehad. Je

hebt inderdaad prachtige producten zoals Dokeos maar ook Treeship in Nederland dat competentiegericht en collaboratief studeren ondersteunt. Maar ik wil ook een product waarover ik kan zeggen tegen een prof: kom naar een sessie van 9 tot 12 en je bent er mee weg. Als ik moet zeggen dat onze opleiding 3 weken duurt en je pas dan alles in de vingers hebt, dan komt er niemand. Ik denk dat proffen het zeker zien als een ondersteunend middel en dat de onderwijsvisie wel best inpasbaar is.

dwars Het nadeel van commerciële software, closed source, is dat je minder kan aanpassen. Dokeos is open source dus je kan alles naar hartelust aanpassen.

SEUNTJENS De VUB heeft heel duidelijk een volledige politiek rond open source, de UA heeft dat niet en dat is een heel verschil. Mijn persoonlijke visie is dat het moet werken, we moeten gewoon afwegen wat we nodig hebben tegen wat het product ons biedt. Wij zitten ook met een beperkte mankracht, hier werkt één echte IT'er voor het systeem. Ter vergelijking: op de VUB hebben ze daarvoor 8 personeelsleden, bij Dokeos werken 5 mensen.

dwars Is het dan niet eens tijd om op Vlaams niveau de krachten te bundelen?

SEUNTJENS [direct] Nee. Waar wij wel echt nood aan hebben is een SURForganisatie zoals in Nederland, die massa's mid-

delen heeft, veel kennis opbouwt én deals sluit met verkopers. (nvd: Stichting SURF is een Nederlandse samenwerkingsorganisatie van het hoger onderwijs voor onderzoek op het gebied van netwerkdiensverlening en ICT) Dat hebben wij niet, de VIIR voelt zich daar niet toe geroepen. Wat wij dus soms doen is ons wagonnetje aan de trein van Nederland aanhaken.

We hebben twee jaar geleden gekozen voor het Blackboard-pad. Ik ben er van overtuigd dat je, eens je een zo belangrijke beslissing neemt, er ook mee door moet gaan. We moeten de ingeslagen weg volgen, dat zijn we ook verplicht naar de associatie toe. Dokeos is ok, maar niet op korte termijn. Er is enerzijds geen principiële beleidslijn richting open source, anderzijds maak je een keuze en weet je dat daar kinderziektes mee gepaard gaan. Maar je laat bij tegenslagen het hoofd niet hangen, je probeert het potentieel ten volle te benutten. Een overschakeling is ook heel moeilijk te verkopen aan de docenten. Er zitten er nu zo veel op, we kunnen niet even zeggen: "mannekes, morgen veranderen we en het nieuwe pakket is helemaal anders". De buy-in die nu gebeurd is kan je niet elke 2 jaar herhalen.

Met dank aan de Schone Slaapster van de UGent voor de afbeeldingen van Dokeos.

Bart Braem

De nieuwe UA IT-infrastructuur

In het kader van de fusie verandert er binnen de UA heel wat op IT-vlak. *dwars* vat de veranderingen voor u samen in begrijpelijke taal.

▶▶ Alle **webadressen** eindigen vanaf nu op ua.ac.be, de oude adressen ruca.ua.ac.be, uia.ac.be en ufsia.ac.be verdwijnen. Dit geldt trouwens ook voor de oude e-mailadressen.

▶▶ De **oude websites** van de 3 instellingen vervallen. Elke campus doet dat op zijn eigen manier, hoe kon het ook anders. Ex-UIA toont direct de UA-website, ex-RUCA linkt daarheen maar ook naar de oude webmail en ex-UFSIA geeft zelfs nog links naar alumnipagina's, de administratieve gids en een virtuele rondleiding.

▶▶ De **e-mailadressen** veranderen drastisch, waarover elders in deze dwars trouwens meer. Je hebt nu een adres dat eindigt op @student.ua.ac.be en daaraan gekoppeld een nieuwe webmail op <https://webmail.ua.ac.be>.

▶▶ De **websites** van onderzoeksgroepen, departementen en faculteiten worden ondergebracht op de UA website of krijgt een nieuwe naam onder de vorm www.naam.ua.ac.be.

▶▶ Het universitair netwerk heeft een veel **snellere verbinding** met de buitenwereld van 1 Gigabit per seconde. In theorie download je dus op 5 seconden een hele CD. Voor gewone gebruikers betekent dit dat surfen altijd vlot gaat, tenzij er aan de andere kant vertragingen zijn.

▶▶ Op geen enkele campus kan nog gebruik gemaakt worden van **chatsoftware**, zowel MSN Messenger en ICQ, als IRC. Omdat onderstaande vindt dat studenten zelf kunnen beslissen wat ze doen en laten raadt hij getroffen en aan zich te melden op <http://webmessenger.msn.com/> of <http://go.icq.com>

▶▶ Een **laptop** aansluiten op het netwerk kan alleen na registratie van uw laptop, contacteer daarvoor UAnet via helpdesk@ua.ac.be of surf naar www.uanet.ua.ac.be. Deze regeling is van kracht vanaf 1 december, zorg ervoor dat je niet plots zonder internet valt. Meer informatie op Blackboard.

Bart Braem

Lezersbrief

Laatst zag ik op Blackboard plots de aankondiging dat we een nieuw mailsysteem hebben. Vol verwachting ging ik kijken op de website waar een veelkleurig logo van Microsoft Exchange mij begroette. Nu moet je weten dat ik niet de beste ervaringen heb met Exchange. Mijn internetprovider gebruikte die software vroeger naar het schijnt ook en net in die periode zijn heel wat van mijn mails spoorloos verdwenen. Maar goed, iedereen verdient een kans dus ik logde in. Althans, dat probeerde ik: kennelijk was het systeem nog niet klaar. Een paar weken later ging het plots wel en wat ik te zien kreeg riep heel wat vragen op. Een bontgekleurde website begroette mij met een structuur die me spontaan deed denken aan Outlook.

Nu voel je me al komen: daar heb ik het ook niet meer voor. Als je eens alles kwijt bent geraakt door een virus dat langs de virusscanner passeerde omdat je mailprogramma fouten bevatte dan weet je wat ik bedoel. Sindsdien gebruik ik om te surfen enkel nog Firefox, een gratis browser die eigenlijk handiger is. Dat Internet Explorer geen tabs heeft ergert me tegenwoordig meer en meer. Maar terug naar onze mail: Firefox is niet van Microsoft, dus kreeg ik véél minder te zien dan Internet Explorer gebruikers: ik kan mijn mails zelfs niet als gelezen markeren.

Fouten maken is menselijk dus ik hoopte dat de rest van de webmail wel goed werkt. Daar wringt het schoentje: de overige functies van de nieuwe webmail zijn nutteloos. Ik zal ze even overlopen. Op de kalender kan je plannen, al dan niet samen met andere studenten. Als er nu één ding is dat studenten niet doen is het wel plannen, kijk maar naar de plotse stress in de blokperiode. En wat is er trouwens mis met de kalender van Blackboard? Het adresboek vind ik ook niet bepaald nuttig, als ik mails stuur vanop dit adres dan weet ik naar wie. En thuis gebruik ik gewoon mijn adresboek van mijn mailprogramma, meer heb ik niet nodig. En ja, goed geraden, die taken zijn ook overbodig, ik plan mijn studies niet online met taken.

De nieuwe webmail bevat, volgens mijn analyse, bijzonder veel nutteloze functionaliteit. Waarom zitten al die dingen eigenlijk in een webmail? Wie heeft die dingen nodig? Het UA-personeel. Zij zullen wel vergaderingen plannen met behulp van taken, zij zullen adresboeken delen. Zij hebben beslist om dit systeem te kopen, zij hebben beslist dat studenten dit dan ook maar moeten gebruiken.

auteur bekend op de redactie

Representatieve vertegenwoordiging der studenten tot op het hoogste schavot onze universitaire structuren; het zou het summum moeten zijn van democratie, participatie en inspraak voor elke studerende jongere in Antwerpen. Maar wordt een dergelijke vertegenwoordiging ook zo begrepen? En zo ja, loopt het gemoed van de studenten nog wel vol bij het aanschouwen van zulke rechten inzake 'student-zijn'?

Als we de opkomst bij de laatste Facav-verkiezingen als barometer hanteren, dan zou het antwoord op beide vragen eerder negatief zijn: de opkomst was miserabel. Toch lijkt enige nuance wel op zijn plaats. Wat de eerste vraag betreft, zou men gerust kunnen denken dat de opname van Piet Snot in een faculteitsraad een aardige strategische zet is van het hoger universitair management om zich een ethisch blazoen aan te meten. Dat zal zeker ook wel meespelen, maar op dit punt -vooral bij gebrek aan ervaring- geef ik de hoge heren toch graag het voordeel van de twijfel.

De tweede vraag daarentegen lijkt mij veel relevanter, nl. is de Antwerpse student wel geïnteresseerd

in zoveel inspraak inzake studentenaangelegenheden? En daarmee verbonden, kan deze student zich wel voldoende identificeren met het 'student-zijn' dat op onze campusen wordt aangeboden? Volgens mij wringt hier wel degelijk de schoen. En eigenlijk kunnen we de huidige generatie niet echt ongelijk geven: elk jaar wordt men hier doodgeklopt met het dikke draaiboek van identiek dezelfde activiteiten en/of de invulling ervan.

Trouwens, bent u al naar de Night of the Proms gegaan? Koos u voor een doop met tomaten- of curryketchup? En was u ook op die openingsTD waar de gezelligheid als slijk de broekspijpen omhoog kroop? Nee, ik heb dat vorig jaar al 'ns gedaan!

Het gevolg van deze geestdodende herhaling is dan ook voorspelbaar: een lage opkomst en weinig kandidaatstellingen voor de Facav-verkiezingen. Beste organisatoren van het studentenleven, u hebt het aan uzelf te danken! Of bestaan dergelijke creatieve activiteiten wel, en is er eerder iets mis met de Antwerpse student zelf? Het Harige Monster gaat op onderzoek.

(wm)

illustratie: Wim Le Page

Het Harige Monster

GEZOCHT

Gezonde vrijwilligers om tegen vergoeding deel te nemen aan wetenschappelijke klinische studies met nieuwe geneesmiddelen.

Voor meer informatie: www.ctparadigm.be

Aanmelden:

- via de website
- via email: lut.gulickx@ctparadigm.be
- telefonisch: 03/259 22 60

C&T Paradigm N.V.
G. Le Grellelaan 10/15de verd.
2020 Antwerpen

Klein, klein, klein kleutertje

Het is hartverwarmend en bespottelijk tegelijk. De UA mengt zich in de debatten, werpt zelfs haar -volgens haarzelf niet eens meer zo geringe- gewicht in de schaal om vanaf binnenkort islamopleidingen in haar aula's aan te bieden. Een verse lichtung imams en islamleerkrachten, geschoold op de banken van de enige actief-pluralistische

Maar de persen van de Morgen (plots bestond de blinde, bruine vlek aan de oevers van de Schelde ook weer in de ogen van de kleine kwaliteitskrant) hadden de laatste editie met erin het ophefmakende UA-nieuws nog maar amper uitgespuwd, of rector Van Loon temperde de feestvreugde alweer met een korte personeelsnota: "Het gaat om één van de vele voorstellen die nog duidelijk geformuleerd, afgewogen en onderzocht moeten worden en die dan in de geëigende beleidsorganen (zoals o.m. het Reflectiecentrum Pieter Gillis) zullen worden besproken." Dat is zoveel als vragen aan Constant Vandestock of hij geen Kriek wil tappen in de catacomben van het Jan Breydelstadion, of aan Steve Stevaert of hij ooit nog met vakantie gaat zonder een babysit bij Frank Vandembroucke achter te laten. Waarschijnlijk niet, luidt de voor de hand liggende prognose.

Lovenswaardig, dat wel, maar eerder

onwaarschijnlijk dus. En net daarom ook erg veilig. Op de Stadscampus -waartoe de oude katholieke universiteit aan de Kauwenberg omgedoopt werd- krioelt het nog van de uniralisten, voor zover dat als tegengesteld aan het nieuwe UA-motto kan gelden. Een opleiding tot imam die te volgen is tussen een klein kerkje op de hoek van de Rodestraat, en een oud begijnhof? Waar het zo al moeilijk is de filosofie van Anselmus en Thomas van Aquino naar hun rechtmatige, bescheiden plaats te verdrijven? Het lijkt me sterk. De UA is, hoezeer ze ook zou willen, niet klaar haar actief pluralistische rol op te nemen. Het pak past misschien, de prijs ligt wat hoog. Enkel wanneer uitverkoop gehouden wordt, kan de UA in de pluralistische merkwinkel gaan shoppen, zo blijkt. Intussen blijft het bij passen, proberen, schuchter vragen of haar gat daarin niet te dik lijkt om vervolgens haar nek in te trekken en alles netjes terug te hangen. Veiliger kan haast niet.

universiteit van een katholiek land, het is een nobele en progressieve eerste stap in de richting van al wie principieel en zonder nadenken neen zegt tegen zaken als migrantenstemrecht en toetreding van Turkije tot de Unie. Het is hartverwarmend en lovenswaardig; het pak van lef en durf zit de jonge universiteit als gegoten, zo lijkt.

In dezelfde personeelsnota wringt Rector Van Loon er nog uit dat het idee voor de opleiding "één van de ideeën is die leven aan de UA om het actief pluralisme gestalte te geven." En daarmee lijkt alles gezegd. De UA zoekt krampachtig en koortsachtig naar een manier om die holle slogan in te vullen. In een interview in dwars vorig academiejaar, wist de rector de inhoud van het begrip actief pluralisme nog voor zich uit te schuiven naar 'Ucsia' (de enige formele restant van het oude Ufsiabastion) en 'Centrum Pieter Gillis'. Hij vond ook in het voordeel van de twijfel en de goede hoop in de toekomst twee gewaardeerde bondgenoten. Dat Centrum Pieter Gillis houdt zich op dit ogenblik -volgens de eigen webstek- trouwens bezig met o.a. "het actief stimuleren van waardebeleving en zingeving." U weze gewaarschuwde.

Nu, ruim tien maanden later, blijkt de UA dus nog steeds geen identiteit te hebben, en al zeker geen pluralis-

tische. Op een groot personeelsfeest enkele weken geleden in 'de Zuiderkroon' (waarbij ik me afvraag wanneer de UA het grote studentenfeest organiseert), bedacht een duur reclamebureau haar nog met 'dynamisch', 'vooruitstrevend' en vooral 'diepgravend'. Vandaag blijkt de UA inderdaad niet verder te komen dan wat gewauwel in modeterminen en een blitse campagne die weet ik wat voor richting aanprijst om in Antwerpen te studeren, al zal het voorlopig niet die van islamkundige zijn.

"De UA wil zich inderdaad maatschappelijk engageren en het actief pluralisme, waar zij voor staat, degelijk en op een innoverende manier invullen, maar wenst dit ook op een structurele en weloverwogen manier te doen," geeft de Rector nog mee. Dat zijn veel lettergrepen voor bitter weinig inhoud.

Matthias Debruyne

De boekenbeurs blootgelegd

Hetgene dat wij ons uit een ver verleden nog herinneren als herfstvakantie is weer aangebroken en naar goede gewoonte gaat dat, ondertussen voor de 68ste maal, gepaard met de hoogmis van lezend Vlaanderen, de boekenbeurs

in het bouwcentrum. Ondergetekende wist een uitnodiging voor de officiële openingsreceptie te bemachtigen en mengde zich onder de gestelde lichamen van het literaire wereldje.

De formule van de boekenbeurs zal ondertussen al wel genoegzaam gekend zijn: vier zalen met boeken en gerelateerde producten en een enorm aanbod aan lezingen en andere activiteiten om de boel wat meer kleur te geven. Geen nood dus om daar nog veel woorden aan vuil te maken. Er valt echter al een paar jaar heel wat (terechte) kritiek te horen op de beurs. Het aanbod aan romans en filosofie lijkt elk jaar beperkter te worden, ten voordele van schrijfsels in de stijl van "Hoe word ik gelukkig in 10 stappen" en andere lifestyle-rommel. Persoonlijk heb ik echter een zekere emotionele band met dit gebeuren en er zal meer nodig zijn dan een fors uitgebouwde studio 100-stand om die te breken.

Genoeg bezinning, tijd om eens te gaan uitzoeken wat er deze editie te beleven valt en welke zaken eerder te mijden zijn. Gewapend met een glas wijn en partner (het is en blijft een receptie) begin ik mij een weg te zoeken tussen het aanbod, waar de bezoeker dit jaar mee wordt bediend. Wie een gedetailleerd en volledig verslag

verwacht van alles wat deze editie in de kijker staat en lezenswaardig is, mag nu gerust de pagina omslaan. Boekenkeuzes zijn per definitie afhankelijk van persoonlijke voorkeuren en uw nederige dienaar is daar geen uitzondering op. Dit gezegd zijnde zal ik proberen om zoveel mogelijk verschillende genres en onderwerpen aan bod te laten komen. Mochten er toch nog klachten rijzen, zal de dwarsredactie u met plezier mijn adres bezorgen, zodat u mij alsnog op gepaste wijze het hoofd kan komen inslaan.

Voor de liefhebbers van de betere roman, die toch op zeker willen spelen, is er aan de stand van de Standaard Boekhandel een uitgebreid gamma aan grote namen, gaande van Eco en Marquez tot meer lokale grootden zoals Bouazza en Lanoye. Dit jaar in grote mate gepromoot op de beurs is de

Tijd om eens te gaan uitzoeken wat er deze editie te beleven valt en welke zaken eerder te mijden zijn

debuutroman van Suzanne Clarke, 'Jonathan Strange & Mr. Norrel', blijkbaar een must-read voor fans van fantasy en andere toverij. Verder werpt ook het debuut van de Portugees José Luis Peixoto, 'De Blik' hoge ogen. Hij komt zelf zijn boek voorstellen op 11 November.

Over naar de non-fictie, de eersteling van de in Vlaanderen en Congo wereldberoemde strafpleiter Jef Vermassen, 'Moordenaars en hun motieven', belooft terecht één van de successen van de beurs te worden. Nu de rechten- en de taalkundestudenten hun deeltje aandacht hebben gekregen is het misschien tijd om eens te gaan zien wat er te lezen valt voor de TEW'ers en de geneeskundigen in spé. Mijn oog valt op twee werkjes aan de stand van uitgeverij epo: het de voorbije weken in Humo zwaar gepromote 'De Cholestoroorlog' van Dr. Dirk Van Duppen, een welgemikte draai om de oren voor

het Belgische geneesmiddelenbeleid en een boekje van een zekere Barbara Garson 'Geld doet de wereld draaien' dat een nogal aparte kijk geeft op financiële stromen. Mevrouw Garson zet haar spaarcentjes op de bank en onderneemt dan een reis in de voetsporen van haar geld dat in de verste uithoeken van de wereld opduikt in de vorm van leningen, investeringen en speculaties.

Als uitsmijter voor de geschiedkundigen en de pol en soc'ers: de laatste dag van de beurs is er een themadag over de wereldoorlogen en ook de patriarch van het gratis-socialisme, Steve Stevaert, zal dan zijn nieuw boekje komen voorstellen.

Voor meer info: www.boek.be en www.boekenbeurs.be Boekenbeurs: 29 oktober tot 11 november Antwerp Expo (Bouwcentrum) Jan van Rijswijklaan 191 Inkom: 4 Euro (studenten) Openbaar vervoer: tram 2 en bussen 25, 26, 27

Mehdi Koocheki
illustratie: www.boekenbeurs.be

Erasmus Orgasmus, een priemeur wat de overeenstemming tussen de werktitel en de afbeelding op de affiche van het evenement betreft. De trekvogels die in het Antwerpse hun nest bouwen voor één of twee semesters doen overduidelijk niet enkel in mei hun Engels-talige ei ontspringen. Niets dan appreciatie voor dit uitnodigend gebaar, maar eieren pellen heeft zo wel zijn hardgekookte kanten.

Is de verschijning van, van geilheid glanzende godinnen op alle mogelijke vormen van promotiemateriaal die festiviteiten van deze of gene organisatie aantrekkelijk maken, echt zo effectief? Ietwat glooiing spreekt in ons "plat pays" immers altijd tot de verbeelding. De drijfnaat druif verraadt toch dat de wijn die geserveerd zal worden kwalitatief hoogstaand is. De lekkere lokken roepen ongetwijfeld eenieder naar de plaats waar die statische schoonheid zich dynamisch op de dansvloer beweegt. Zodra de potente paljas als het ware verliefd wordt op de rondborstige bode van de Thé Dansant, komt hij daar vast en zeker aandra-

ven. Afgezien van het feit dat het leeuwendeel van de leeuwinnen zich zodoende niet aangesproken voelen, vermindert verliefdheid de sekseverschillen. ("Seks verschillen." *EOS magazine november 2004*). De consequenties zijn aldus nefast voor de "mainstream way of promoting the hottest party in town". Telkens de ogen van de potentiële prooi nog maar eens draaien gaan in die kassen, vermindert het testosterongehalte in het bloed. Een en ander houdt in dat naarmate de academiejaren vorderen, de mannelijke studentenpopulatie minder en minder ontvankelijk wordt voor ontblote blondines allerhande. Bijgevolg is het uiterst ongepast van de waterdragers van het studentenleven om te klagen over de opkomst op hun activiteiten. Het zijn toch zij die het bruinegebakken vlees op die uithangborden posteren.

Daar de voorbeeldige jonge heer door de band 4 à 5 jaar studeert

Naast een gedegen opleiding houd je aan je studententijd dus ook een schabouwelijke zaadcelproductie over

aan de UA, kan worden gesteld dat de master himself problemen kan ondervinden bij de reproductie, enkel en alleen ten gevolge van het overmatig in de ogen kijken van papieren illusies die kort en bondig de locatie en het tijdstip van het rendez-vous meedelen. Naast een gedegen opleiding houd je aan je studententijd dus ook een schabouwelijke zaadcelproductie over. Dit alles zonder zelfs je lid te laven met bier. Het dagvaarden van de afgebeelde dames die de vlinders in de buik deden fladderen, zal u er naderhand niet vruchtbaarder op maken. Het snuiken van de potentie kan nog enigszins verholpen worden door een viagra-kuur en gestuntel met proefbuisjes, maar het kwalitatieve kwaad is onherroepelijk geschied.

Ook voor de blokkende babes valt er bij deze situatie weinig of niets te winnen. Op de betref-

fende TD's hebben ze te kampen met oververhitte boys die menen dat de studentinnen toch minstens de schaars geklede pose van de promogriet in casu dienen aan te nemen. Naderhand hebben deze getormenteerde meiden dan weer af te rekenen met impotente koorknappen die zonder munitie radeloos in het niets vuren, met dank aan het sexy aanbrenge van doordeweekse danspartijtjes.

Al heeft Pamela promotioneel zonder de minste twijfel haar silicone kwaliteiten, toch heiligt het doel hier in geen geval de welgevormde middelen. Al kleuren het welgevormde, wulpse lichaam en de sensuele, zoete snoet je dag, toch weegt het niet op tegen de kleurloosheid op je oude(re) dag. In de eerste plaats niet voor de originaliteit, maar in naam van de hormonen dienen de hete dozen hoogdringend van de aankondiging van onze prachtige paringsdansen te verdwijnen.

Thomas Vanhees

Onze stadstekenaar, duidelijk geen schilders-ezel

In een T-shirt van de stad Antwerpen, blikje Jupiler in de hand en pakje Gauloises Blondes binnen handbereik, vertrouwde Swa Dielen, de stadstekenaar, ons het een en ander toe in de beslotenheid van zijn atelier.

dwars Hoe is de stad op het idee van een eigen stadstekenaar gekomen?

SWA DIELEN We hadden een stadsdichter. Tom Lanoye is dat een jaar geweest. Maar in heel België was er geen stadstekenaar, dat was een onbestaande functie. De stad Turnhout had een berichtje in een krant gezet over de benoeming van een stadstekenaar. Toen werd gezegd: "Maar die hebben wij ook, dat is Swa Dielen, die doet dat al zoveel jaren, alleen heeft er nooit iemand bij stilgestaan de titel stadstekenaar toe te kennen naar analogie met de stadsdichter." Zo is het gebeurd.

Tekenaar met een motorzaag

dwars U bent autodidact en toch weer niet?

DIELEN Vanaf dat ik het me zelf niet herinner, tekende ik al. In hovenierspak (nvdr Swa werkte voorheen bij de groendienst) maakte ik cartoontjes voor

publicaties van de stad terwijl de boterhammen werden opgegeten. In 1996 heb ik mijn directie voor de keuze gesteld: wil je iemand die met een motorzaag werkt of wil je een tekenaar. Dan heb ik mijn werkpak uitgedaan en ben ik bediende geworden. Ik ben dan op een bepaald moment op een kantoor gaan zitten tussen tuinarchitecten en burgerlijk ingenieurs als de man die de bladeren bijeen rijfde. Na verloop van jaren moest ik een bijscholing volgen en dan heb ik gekozen voor schilderen, omdat ik alleen nog maar tekende. Ik heb een volledig jaar academie gedaan en gespreid over de twee volgende jaren deeltijds cultuuronderwijs.

dwars Waren die tekeningen altijd eerder aan de humoristische kant?

DIELEN In de periode voorafgaand aan de academie wel. Dat was altijd mannekesbladachtig, Jommeke en Suske en Wiske, die trend.

dwars En de opdrachten van de stad nu?

DIELEN Die zijn allesomvattend. Nu ben ik bijvoorbeeld bezig aan een soort uithangbord voor de speel- en sportcel van de stad Antwerpen. Die heeft een opslagplaats: containers van drie op zes meter. In die containers zit hun materiaal en de zijkant ervan willen ze gebruiken als uithangbord. Die container is één grote cartoon. Er krijgt iemand een trap tegen zijn hoofd van een kind op een schommel en

zijn gebit vliegt uit. Een ander struikelt en zijn hondje hangt in de lucht... Tegelijkertijd ben ik dan pentekeningetjes aan het maken van bloemblaadjes van tien op tien.

dwars Zit er een Antwerps accent in uw werk?

DIELEN Ik teken niet specifiek over Antwerpen. Het kan wel zijn dat als ik een figuurtje neem, dat dat iemand van de Antwerpse stadsdienst is. Iemand met een borstel, de straatveger. Dan heeft die dat pakje aan van onze vriend Van Beirendonck. Maar dat kan net zo goed iemand uit Limburg zijn. Wat ik wel regelmatig teken, zijn onze politieke figuren en stadstafereelen. In mijn cartoons zijn die toch al ettelijke keren teruggekomen.

Urbanus met de natte vinger

dwars Voor u komt het er dus vooral op aan om zo breed mogelijk te kunnen werken?

DIELEN Dat is gewoon zo gegroeid en ik vind dat schitterend. Er zijn ook andere voorbeelden van tekenaars die breed werken. Jan Boschaert bijvoorbeeld. Hij is een schitterende tekenaar, maakt als scenarist van Urbanus de Verniste Vernepe-lingeskes, maar hij maakt ook schilderijen in olieverf. Kamagurka, juist hetzelfde,

die heeft ook geëxposeerd met olieverfschilderijen, die in de verte doen denken aan Picasso. Hij kan dus wondermooi tekenen, maar tegelijkertijd maakt hij hetgeen in Humo staat, op computer dan nog wel. Het is niet omdat je dat allemaal doet, dat je in niets goed bent.

dwars Wie zijn uw voorbeeldfiguren?

DIELEN Franquin, van onder anderen Guust Flater, vind ik schitterend. Hij tekende ook andere dingen die veel luguberder waren, de zwarte humor. Ook Reiser, een Franstalige Belg. Hij tekent in een bepaalde stijl, redelijk grof. Qua tekenstijl is Franquin verzorgd, terwijl Reiser werkt met een stift die helemaal uitgepluisd is. Hij trekt een lijn en gaat dan letterlijk met de natte vinger heel slordig te werk. Voor het serieuze werk is Albrecht Durer een ongelooflijk voorbeeld. Ook de pentekeningen van Pieter Breugel de Oude zijn een bron van inspiratie.

Zijn kak eruit persen

dwars De stadsdichter zondert zich af om zijn werk te doen, doet u dat ook?

DIELEN Nee, hier gebeurt alles. Als een idee, dat helemaal in mijn hoofd zit, er uit moet, heb ik maagpijn, hoofdpijn, dan voel ik me ongemakkelijk. Dan ga ik naar de winkel en haal een voorraad van een

week. Vervolgens doe ik de deur dicht beneden en dan ben ik vertrokken. Dan doe ik niets anders meer, dan moet het eruit. Krampachtig wringen en zweten, vloeken en vechten.

dwars U zou uzelf een oor afsnijden.

DIELEN Alstublieft. Dat is een goede vergelijking. Die mens had dat ook, maar dan heel extreem. Ik weet van collega's dat dat algemeen is. "Hoe plezant dat tekenen is". Dat is dus eigenlijk absoluut niet zo.

dwars Een soort van catharsis om daarna even opgelucht te kunnen zijn?

DIELEN Neen, want geen enkel kunstenaar is ooit tevreden over zijn eigen werk, nooit, jamais. Zo was er Renoir, impressionist, die een werk verkocht had en op een bepaald moment loopt hij bij die mensen aan. Terwijl de huisvrouw koffie aan het zetten was, was meneer Renoir aan zijn eigen schilderij aan het schilderen. Maar die mensen hadden dat schilderij wel gekocht, dat was van hen. Uiteindelijk hebben ze hem echt zijn penselen moeten afnemen. Het is nooit af, het is nooit goed.

dwars Het is u dus niet om uzelf onsterfelijk te maken dat u het doet?

DIELEN Toch wel, iedereen wil "zijn kak achterlaten". Hoewel het mijn hoofddoel niet is, komt het er voor een groot stuk bij

kijken. Iedereen wil erkenning voor zijn werk. Die krijg je pas als iemand anders je werk ziet. Anders valt de boom in het bos en als er niemand is, maakt hij dan lawaai? Als ik morgen doodval, ben ik niet helemaal dood.

Walgelijke hype

dwars Vindt u het gerechtvaardigd dat er soms gigantische bedragen worden neergeteld voor schilderijen?

DIELEN Dat is een ander paar mouwen. Tijdens de periode van het modernisme kwam er niets meer binnen. De galerijen zijn dan schilders, waar ze voordien "scheer jullie weg" tegen riepen, beginnen promoten. "We hebben een nieuwe kunstenaar ontdekt, Jean Pierre Gogleman". Door slinkse "truken" hebben ze hun eigen markt gecreëerd. En zo een werk is nu geen vijf frank en half meer waard. Hetzelfde geldt voor Van Gogh, die heeft nooit een schilderij verkocht, daar is nooit iemand in geïnteresseerd geweest. Hoe komt het dan dat zijn zonnebloemen nu wel in de miljarden gaan? Dat is walgelijk. Als de kunstpaus, Jan Hoet, mijn werk geweldig zou vinden, dan ben ik gelanceerd. Maar is het dan om wat ik doe? Neen, dan is het omdat Jan Hoet het zegt. Hij kan iemand maken en iemand kraken en dat is link. Dan gaat het niet meer over kunst, maar over poen.

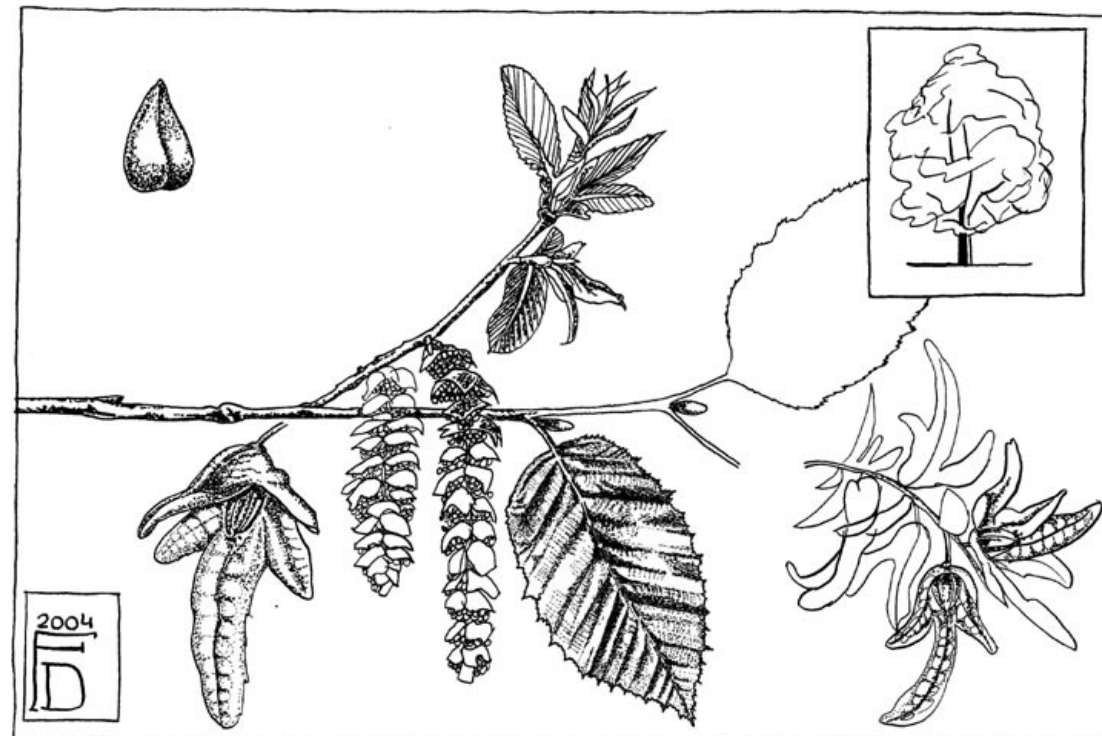
Thomas Vanhees
illustratie: Wim Le Page

**"Iedereen wil erkenning voor zijn werk.
Die krijg je pas als iemand anders je werk ziet."**

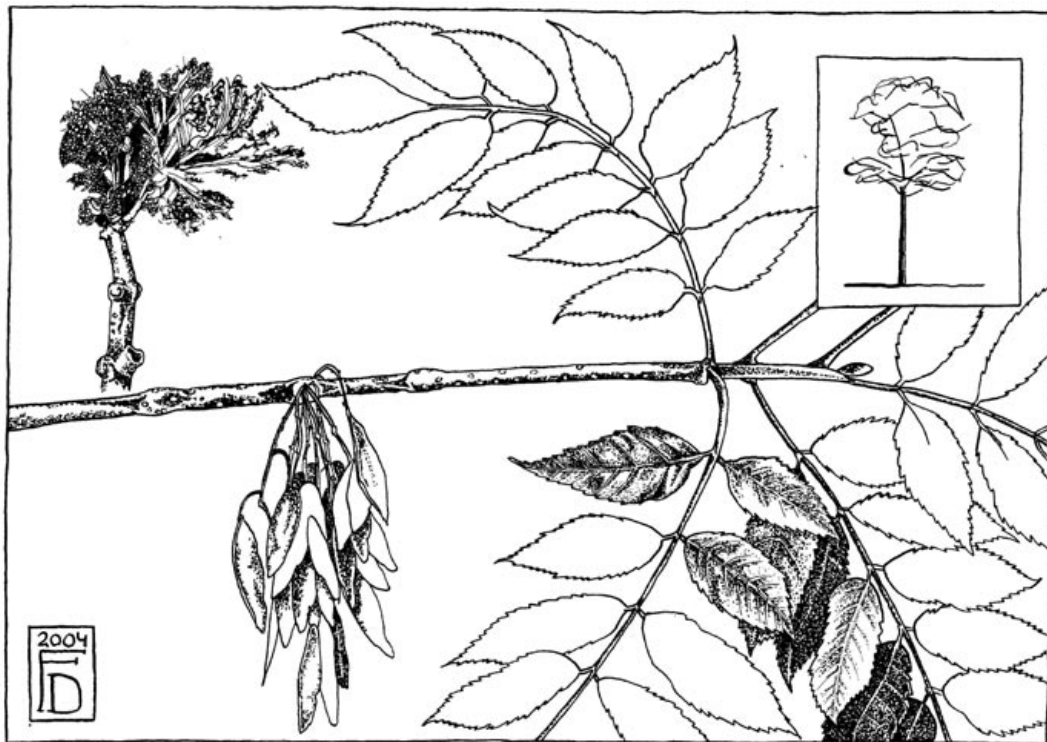

Een greep uit het werk van Stadstekenaar Swa Dielen: Van luc

dieke cartoon tot pentekening voor het Antwerpse bomenboek

ADAM EN EVA SPRAKEN ANTWERPS!!

DEZE ZILVERSTIFTTEKENING VAN EEN ONBEKENDE VLAAMSE MEESTER WERD ONLANGS IN DE KELDERS VAN HET ANTWERPSE STADHUIS GEVONDEN. VEILINGHUIS SOTHEBY'S SCHAT DE WAARDE ERVAN OP € 250.000
BRON: S. DIELEN 2004

Diva's in de regen

Een handleiding voor de opera

Ga eens naar de opera. Nee, ik meen het. Ga er eens heen en ik beloof je dat je een geweldige avond zal hebben. Voor mij begon die avond met het hoogst herkenbare: "O nee, o nee, ik heb niks om aan te trekken!" Want dat is nu eenmaal deel van het spel, het chique, het "m'as-tu vu" en dat allemaal overgoten met de keurende en minnelijke hypocriete glimlach. Je voelt de intriges en achterklap bijna als een dikke mist in de lucht hangen. Om half acht kwam ik aangezwiebeld op mijn veel te hoge hakken om meteen naar de plaatsbedeling te gaan.

Zijn er nog kaarten?" "Min 26?" "Ja." "Last minute? Dat zijn de kaarten die niet verkocht zijn geraakt." "Euh... ja" "Dat is dan 25 euro samen."

Prijskaartje

Nu mag je misschien wel even slikken bij het horen van het prijskaartje, maar laat me het nog even verder

uitleggen. We waren met tweeën, zaten op de tweede rij en konden dus recht op de nek van de dirigent in de orkestbak kijken. Plaatsen die anders 70 euro per stuk kosten. Ik herhaal: 70 euro. Want vergeet niet dat het een tot in de puntjes verzorgd live gebeuren van een dikke drie uur met overweldigende decors en kostuums is, gesetteld tussen de mannen in zwartwit met sjaals en de bepoederde vrouwen met gebetonneerd haar en indrukwekkende draperieën.

De opera zelf was echter helemaal geen duffe bedoeving. Jenufa, van de moderne Tsjechische componist Leos Janáček, is een volks psychodrama dat zich afspeelt in een Slavisch plattelandsdorp in de jaren '40, waar de sociale controle nog groot is. Jenufa is zwanger van Steva, de losbol van het dorp, die uiteindelijk toch niet met haar wil trouwen omdat zijn jaloeerse rivaal Jenufa's gezicht verminkt heeft. Het gaat er

dus betrekkelijk rauw aan toe.

Rillingen

Jenufa wordt voorgesteld als de speelbal van een hypocriete maatschappij die haar voortdurend dreigt te verstoren. Het deed me een beetje denken aan de film Dogville van Lars Von Trier. Uiteindelijk loopt alles toch hoopvol af voor haar, in een sobere maar heel indrukwekkende slotscène. In de stortende regen verzoent ze zich

Gesetteld tussen de mannen in zwartwit met sjaals en de bepoederde vrouwen met gebetonneerd haar en indrukwekkende draperieën

met haar nieuwe echtgenoot. Dat onweer midden in de prachtige barokke, toch wat duffe zaal was zo overweldigend dat ik er nu nog koude rillingen van krijg.

Kortingen

Je moet in het begin wel wat wennen aan de conventies. Alles wordt uiteraard gezongen, waardoor het tempo een stuk lager ligt dan in de gemiddelde film. Ook de acteerstijl is veel uitbeeldender, zeg maar gerust

pathetischer. De mensen op de scène kennen hun vak, de muziek was heel mooi, met veel elementen uit de Slavische volksmuziek, en als je eens echte diva's van de oude stempel bezig wil zien, dan moet je het zeker eens proberen.

We hebben als student trouwens recht op een hele hoop kortingen. De last minute -26, het jongerenabonnement voor 4 of 5 voorstellingen met korting tot 75%, daarnaast onze cultuurcheques natuurlijk, en dan nog de opera-explorer-dagen.

Zo kan je op 5 maart in de Antwerpse Vlaamse Opera de Salome-explorer volgen: je wordt wegwijs gemaakt in de wereld van de opera als gebeuren en als genre, en betaalt 10 euro inclusief een kaartje voor de voorstelling. Lees het gerust eens na op de website: www.vlaamseopera.be.

Katharina Smets

Turkije in de EU? Het probleem ligt bij ons

ERIC FAUCOMPRET

Eric Faucompret is decaan van de faculteit Toegepaste Economische Wetenschappen van de UA en doceert als professor Internationale Politiek. De geknipte man dus om eens aan de tand te voelen over de mogelijke toetreding van Turkije tot de Europese Unie.

dwars Laten we maar meteen met de deur in huis vallen. Bent u voor of tegen de toetreding van Turkije tot de EU?

ERIC FAUCOMPRET Er is geen enkele reden om nee te zeggen tegen Turkije. Al in 1963 - de toenmalige EEG was nog erg jong - is er een associatieakkoord getekend met een aantal landen, die economisch nog niet rijp waren voor toetreding, waaronder Griekenland en Turkije. Volgens de zogenaamde 'Birkelbach-doctrine' van het Europees parlement zou deze associatie uiteindelijk tot toetreding moeten leiden. Associatie werd m.a.w. beschouwd als een voorkamer van toetreding voor landen die om een of andere reden nog geen lid konden worden van de EEG. De onderhandelingen verliepen wel nogal moeizaam, want de leden van de Turkse delegatie werden regelmatig vervangen omdat hun voorgangers door het nieuwe regime in de gevangenis waren gegooid. Wat er ook van zij, met het associatieakkoord is toen een beslissing genomen waar we volgens

*Kristof De Pooter,
Johan Diels
en Thomas Vanhees*

foto's: AMOZ

mij niet meer op terug kunnen komen.

dwars Kan de EU de toetreding van Turkije op dit moment economisch wel dragen?

FAUCOMPRET Waarom zou de EU dat niet kunnen dragen? Omdat Turkije arm is en dat ons geld zal kosten? Er staat toch nergens in het verdrag dat arme landen niet mogen toetreden? Spanje, Portugal en Griekenland waren voor hun toetreding ook veel armer. Het Turkse inkomen per capita bedraagt inderdaad maar ongeveer 25 procent van dat van de EU. Men heeft berekend dat de toetreding van Turkije tot de EU maximaal 30 miljard euro aan uitkeringen en subsidies zou kosten. Maar per inwoner van de uitgebreide EU is dat niet zo'n enorm bedrag. Daarbij, de toetreding zal een gunstig effect hebben op de buitenlandse investeringen en handel waardoor de economische ontwikkeling van Turkije wordt bevorderd en het onevenwicht op termijn vanzelf verdwijnt.

Geopolitiek

dwars Zal een eventuele toetreding geen wrevel veroorzaken bij andere Europese landen, zoals Spanje, die hoe langer hoe minder Europese subsidies zullen krijgen?

FAUCOMPRET Uiteraard. Zeker als het totale bedrag aan subsidies niet verandert. In Vlaanderen maken we trouwens hetzelfde mee, met velen die zich opwinden over 'miljardentransfers' van Vlaanderen naar Wallonië. En tussen Noord- en Zuid-Italië en West- en Oost-Duitsland is dat niet anders. Subsidies aan armere regio's of staten zijn nu eenmaal de prijs die je

moet betalen voor solidariteit en voor een geopolitiek feit. Wie argumenteert dat Turkije geen Europees land is, moet mij maar eens verklaren waarom het land in 1950 lid geworden is van de Raad van Europa, waarom het van meet af aan betrokken was bij de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking, waarom het in de NAVO is gekomen en waarom het in 1963 dat associatieakkoord heeft gekregen. Geografisch gezien ligt het inderdaad in de schaduwzone tussen Europa en Azië, maar dat is juist een unieke opportuniteit om Europa op internationaal geopolitiek vlak te versterken. Ook om de Cypriese kwestie ooit op te kunnen lossen, is het absoluut noodzakelijk dat Turkije lid wordt van de EU.

Trouwens, als EU kunnen we enorm veel bereiken in Turkije. Kijk maar hoe snel de wetgeving er de jongste tijd evolueert: vrijheid van vereniging, rechten voor de Koerden, afschaffing van de doodstraf, vrijheid van pers, verbod van foltering, ... De huidige premier, Tayyip Erdogan, is erg Europees gezind en wil ver gaan om de toetreding van zijn land erdoor te krijgen. Zo is hij ook bezig de rol van het leger in de politieke besluitvorming te beperken.

dwars Moet Europa naast een verbreding ook niet aan een verdieping van het Europese gebeuren denken? Dat is toch niet evident wanneer een zo groot land met een erg verschillende cultuur toetreedt?

“Er is in Turkije blijkbaar meer enthousiasme voor Europa dan bij de publieke opinie in de huidige lidstaten”

FAUCOMPRET Als de wil tot een dergelijke verdieping echt mocht bestaan hebben, dan was die verdieping al lang geleden gerealiseerd. Ik denk dat domeinen als buitenlands en militair beleid wel altijd op het nationale niveau zullen blijven. Iedereen weet trouwens dat de tien landen die er dit jaar zijn bijgekomen heel erg vasthouden aan hun nationale soevereiniteit, sommige nog veel sterker dan Turkije. Geen enkel Oost-Europees land wil de heerschappij van Moskou vervangen door die van Brussel. Bovendien belet niets de huidige lidstaten om met de landen die dat willen een kern-Europa te creëren. Wie weet maakt Turkije daar dan zelfs deel van uit, en landen als Griekenland, Zweden, Denemarken, Oostenrijk of Groot-Brittannië niet? Zeventig procent van de Turkse bevolking is immers voor de toetreding. Er is in Turkije blijkbaar meer enthousiasme voor Europa dan bij de publieke opinie in de huidige lidstaten.

dwars Is de Europese Unie niet toe aan hervorming? Met zoveel lidstaten en zoveel domeinen waarover nog bij unanimité beslist moet worden, riskeren we toch in politieke patsituaties terecht te komen?

FAUCOMPRET Voor een aantal belangrijke beslissingen wordt er in de ministerraad gelukkig al met gekwalificeerde meerderheid gestemd. In de toekomst zal een beslissing in normale omstandigheden aanvaard worden met een meerderheid van 55 procent van de lidstaten en 65 procent

van de bevolking. Turkije - met zijn bijna 70 miljoen inwoners de tweedegrootste na Duitsland, en binnenkort waarschijnlijk de grootste gezien de hogere nataliteit - zou dan inderdaad erg zwaar op de besluitvorming in de ministerraad kunnen wegen. Voor een aantal domeinen (buitenland- en defensiebeleid, belastingen en begroting) zal unanimité nodig blijven. Ik kan me moeilijk voorstellen dat Nederland de EU bij meerderheid zou laten beslissen over het energiebeleid, of dat België dat zou toestaan voor de taalproblemen in de rand rond Brussel. Structureel zijn er in de EU inderdaad hervormingen nodig. Het Europees Parlement bijvoorbeeld telt momenteel 732 leden en dat mogen er maximaal 750 zijn. Wanneer Turkije toetreedt, zal men de regels dus moeten aanpassen. Dat staat trouwens in het advies van de Commissie over de Turkse toetreding. Dat advies stelt dat men ernstig moet nadenken over de budgettaire consequenties van de toetreding.

Extreem-rechts

dwars Zal de toetreding van een land met een totaal andere godsdienst op termijn iets kunnen veranderen aan de verhoudingen tussen de verschillende geloofsgemeenschappen?

FAUCOMPRET Dat is wel een heel moeilijke vraag. Maar u wijst in ieder geval op een zwakte in de argumentatie van tegenstanders van de Turkse toetreding. De conservatieve partijen willen enerzijds dat de islamieten - er wonen er al ongeveer 12 miljoen in de EU - zich hier aan ons aanpassen, en anderzijds willen ze de Turken buiten de EU houden. Welnu: de

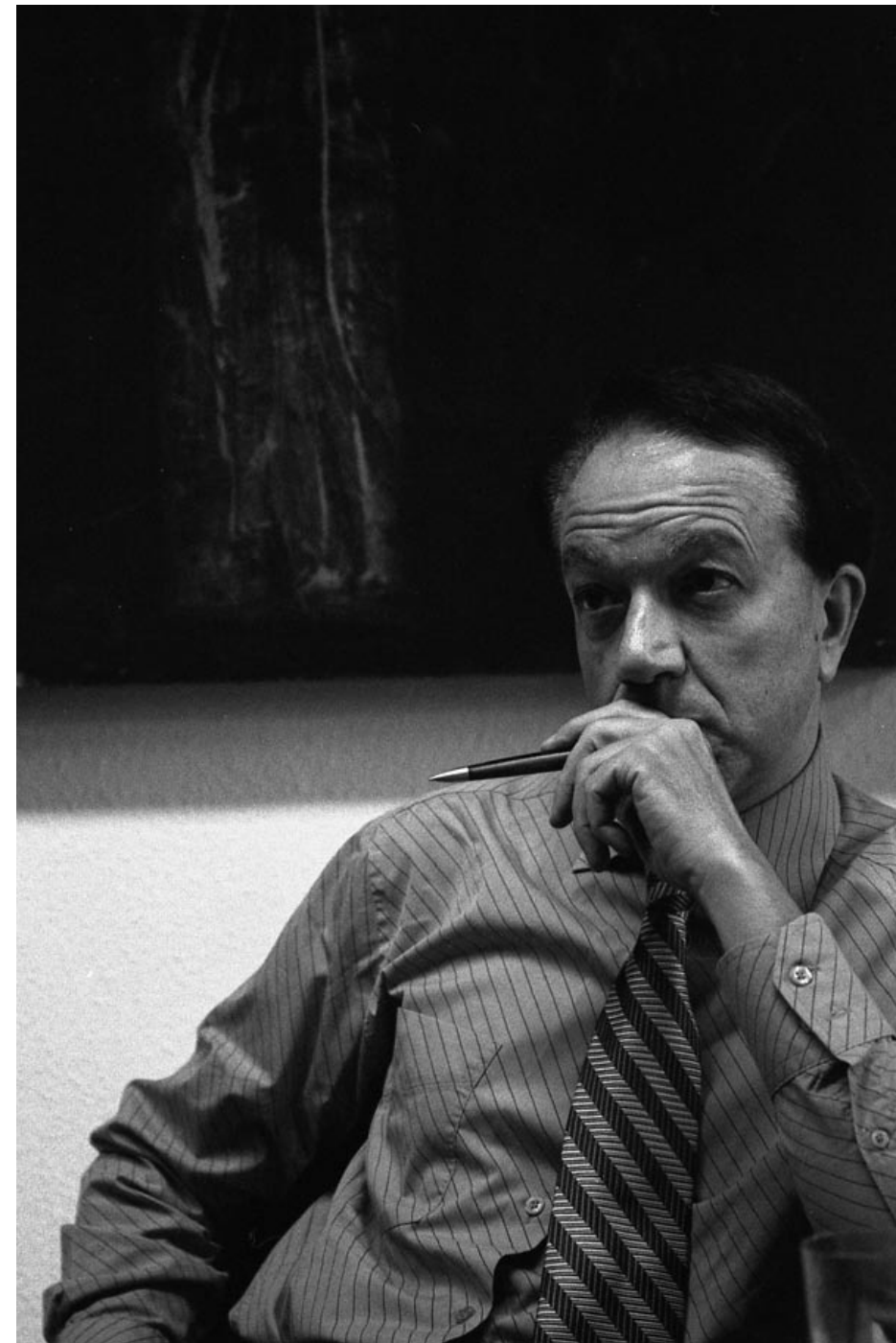
Turken zijn precies westersgezinde anti-fundamentalistische islamieten. Een ander argument van de tegenstanders is dat de immigratie vanuit Turkije sterk zal toenemen. Die vrees is ongegrond. Ik denk dat de uitwijking beperkt zal blijven tot een 3 à 4 miljoen mensen. Fundamenteel verandert er dus weinig. Door de toetreding zouden onze regeringsleiders alvast een krachtig signaal geven dat ze willen streven naar een multiculturele samenleving. Maar de conservatieve partijen voelen de hete adem van extreem-rechts in hun nek. Ik vrees dat een referendum altijd in het nadeel van Turkije zal uitdraaien. Een deel van de publieke opinie is uitgesproken anti-islamitisch, anti-Turks en anti-Marokkaans, en daar helpen weinig rationele argumenten tegen. Als Turkije morgen toetreedt, haalt het Vlaams Blok hier misschien wel de absolute meerderheid. Politici zitten dus tussen hamer en aambeeld. Op geopolitiek vlak hebben we Turkije nodig, want het land geeft ons een opening naar de Arabische wereld. Turkije is belangrijk in de strijd tegen het terrorisme en voor de toevoer van aardgas en -olie, denk maar aan de zgn. BTC-pijplijn die de Kaspische Zee verbindt met de Turkse haven Ceyan. Dankzij Turkije zullen de relaties met de VS verbeteren. Turkije verankert de gematigde islam in het Westen - erg belangrijk als tegengewicht voor het moslimfundamentalisme - en ga zo maar door. De publieke opinie dwingt politici echter om zich terughoudend op te stellen t.o.v. Turkije, want zij moeten herverkozen worden.

“Het probleem van de Turkse toetreding ligt misschien eerder bij ons dan bij Turkije”

Dat is dus een probleem, en ik zie daar eerlijk gezegd geen oplossing voor. Argumenten dat Turkije te groot of niet Europees zou zijn, of dat het de mensenrechten niet eerbiedigt, zijn uiteindelijk slechts van secundair belang. Het is de angst voor de vrije migratie uit een islamitisch land die doorslaggevend is. Alhoewel: men kan de inwijking beperken gedurende de eerste zeven jaar na de toetreding, of eventueel zelfs nog langer.

dwars Wanneer denkt u dat we de Turkse toetreding - gesteld dat ze er komt - mogen verwachten?

FAUCOMPRET Daar kan je echt geen termijn op kleven. In het verleden is het na het begin van de toetredingsonderhandelingen meestal vrij snel gegaan, met uitzondering van Spanje en Portugal, waar men er bijna tien jaar over heeft gedaan. In het geval van Turkije moet het in principe op enkele jaren kunnen, want er is al een douane-unie. In het laatste voortgangsrapport van de Commissie staat dat het land al vrij grote inspanningen heeft geleverd op domeinen als het vrije verkeer van goederen, diensten en kapitaal, milieu, transport, Volgens mij staan ze zeker even ver als Bulgarije en Roemenië. Maar bestaat de politieke wil bij de huidige lidstaten? En hoe zullen Griekenland en Cyprus zich opstellen? Een andere belangrijk probleem is de Europese grondwet, waarover een aantal landen een referendum gaat organiseren. Het gevaar bestaat dat men die kwestie

“Er staat toch nergens in het verdrag dat arme landen niet mogen toetreden? Spanje, Portugal en Griekenland waren voor hun toetreding ook veel armer.”

met de Turkse toetreding gaat vermengen, en dat de grondwet wordt verworpen. Dan kan het nog heel lang duren voor Turkije toetreedt. De Turken hadden er misschien al veel langer moeten bij zijn, dan was al die heibel niet nodig geweest.

Ups en downs

dwars Is een snelle toetreding wel werkzaam?

FAUCOMPRET Waar een wil is, is een weg. Als de wil ontbreekt, riskeert men uiteraard in een patstelling terecht te komen, maar die periodes hebben we in het verleden nog gekend in de EU. Het hele Europese integratieproces is er een van ups en downs. Van crisissen en successen: dat maakt het verhaal van de EU zo boeiend. De verwerping van de grondwet betekent niet noodzakelijk dat we in een neerwaartse spiraal terecht zullen komen, het kan ook omgekeerd uitdraaien. Zo zou misschien een nieuwe integratiestap gezet kunnen worden door een kerngroep van EU-lidstaten, die dan met Turkije over het lidmaatschap wil onderhandelen...

dwars Gaat u niet te licht voorbij aan de religieuze kant van de zaak? In tegenstelling tot de EU-lidstaten - met uitzondering van Frankrijk - heeft Turkije een zuivere scheiding van kerk en staat, terwijl haar inwoners juist veel geloviger zijn dan de meeste van de huidige EU-burgers. Er is zelfs een theorie die stelt dat er een Europese, radicale vorm van de islam ontstaat wanneer Turkse migranten met onze godsdienstvrijheid geconfronteerd worden.

FAUCOMPRET Ik denk dat dergelijk religieus fundamentalisme eerder ontstaat als

reactie op racisme en vanuit een gevoel van afwijzing in de samenleving, dan ten gevolge van de grotere godsdienstvrijheid die men bij ons heeft. Er staat trouwens nergens in de Europese verdragen dat de overgrote meerderheid van de bevolking in een land katholiek moet zijn om te kunnen toetreden. Dan zou wellicht alleen Polen nog lid mogen zijn. Nogmaals: vergeet niet dat er nu al vele miljoenen moslims onder de EU-burgers zijn. Wie koos vroeger voor de communisten? De armen en diegenen die werden uitgesloten. Zo is het ook met de fundamentalisten: zij danken hun succes aan diegenen die zich door onze samenleving verstoten voelen.

Immigratie nodig

dwars Moet de EU dan geen maatregelen nemen om te vermijden dat ingeweken Turken die in Europa geconfronteerd worden met racisme zich in hun godsdienst keren en fundamentalisten worden, zoals men nu op sommige plaatsen in Duitsland ziet?

FAUCOMPRET Het enige wat men daaraan kan doen, is de publieke opinie bij ons wijzen op de voordelen van een multiculturele samenleving. Immigratie zal nodig zijn om de bevolkingsveroudering tegen te gaan en om onze welvaart op peil te houden. Extreem-rechts is er echter in geslaagd om de vreemdeling heel negatief af te schilderen, als iemand die onze werkgelegenheid, onze sociale zekerheid, onze culturele eigenheid en onze veiligheid bedreigt. Het probleem van de Turkse toetreding ligt misschien eerder bij ons dan bij Turkije.

Graaien uit de prijzenpot

Hoewel de antwoorden dan wel niet altijd correct waren, wil onze mildheid dat we ook zij die het licht niet zagen van een troostprijzvoorzien. Meedoen is immers belangrijker dan verliezen.

De meertalige hoofdvogel werd afgeschoten door Malgorzata Jennes. Zij gaat met de ICTL-cursus aan de haal.

De puzzelprijs gaat naar Katrien De Ridder. De Fnac-bon ter waarde van 30 euro ligt op haar te wachten.

De hoofdbreker: Welke letter van het alfabet kent het woord cultuurcheque niet, werd vlot opgelost door volgende heldere geesten: Joris De Puydt, Ingrid Dekelver, Jan Gheyle, Liesbeth Ollieuz en Maarten Engelbeen. Zij zijn allen een culturele chequeboek naar keuze rijker.

Daar menig een zich in het juiste antwoord ritste in de pas-hokjes van plezier, winnen ook enkele puzzelaars duo tickets voor voorstellingen in de Arenberg Schouwburg. Voor zij die het tot parate kennis rekenen de naam van de founding father van *dwars*, Jan Adriaenssens, te kennen zijn er ook tickets weggelegd.

06/11 De Pianofabriek - MCBTH: Ruth Vreys, Anneleen Van Gernhoven, Gersom Brussaard, Ingrid Dekelver en Lien Van Gool

27/11 De Verrukking & Nieuw Amsterdam - De Negers: Stefaan Vansteenkiste, Michaël Borghgraef, Kim Meysmans, Luc Van Os, Tim Neijens, Lauren Van Oppens, Ann Van Dyck, Nina Verheyen, Tom Braem en Ruben Vanleene

Voor u bekeken

Un Long Dimanche de Fiançailles

Jef Van Hoofstat

Met enige angst in de benen gingen we onlangs naar de bioscoop om deze nieuwste creatie van Jean-Pierre Jeunet te zien - hij die verantwoordelijk is voor "Le Fabuleux Destin d'Amélie Poulain". Ook Audrey Tatou, pruillipje par excellence, was wederom present. Het verhaal is vrij eenvoudig: Mathilde - het personage van Tatou - gaat op zoek naar haar verloofde, Manech (mooie vertolking van Gaspar Ulliel, een ontdekking!), die tijdens WO I ter dood was veroordeeld wegens desertie. Om dit verhaal te vertellen kreeg Jeunet de beschikking over het grootste budget in de Franse filmgeschiedenis. Het is er ook aan te zien, want de decors zijn prachtig en monumentaal. Het verhaal wordt verteld aan de hand van flashbacks en droomscènes, wat de verhaallijn nodeloos compliceert. Daar zit de (enige) zwakte van deze film. De hele film lang loopt Jeunet op een dunne grens tussen mooie poëtische verhalen (vaak de

scènes in WO I), en de overstijgende trap daarvan: de meligheid (vaak de scènes met Tatou). Net iets te vaak naar onze mening overschrijdt de regisseur die grens, want de scènes die wél binnen de perken blijven, zijn van een ongeziene schoonheid. Ons leek het alsof de geldschieters absoluut hadden aangedrongen op een hoofdrol van Tatou. Sommige delen zitten dan ook enorm gedwongen binnen het keurslijf van het WO I-verhaal, dat op zichzelf een véél mooiere film had kunnen zijn. Spijtig genoeg greep Jeunet terug naar zijn succesrecept van "Le Fabuleux Destin", waardoor de kiem van een veel mooiere film werd gesmoord ten voordele van een tearjerker die allicht winstgevender is. Desondanks blijft deze film een aanrader, al was het maar omwille van het mooie idee dat aan de oorsprong van het verhaal ligt, de lieflijke humor en bovendien - we geven het toe - ook een klein beetje voor de lippen van Tatou. SCORE: 7/10

SCORE: 7/10

Film kort

Collateral: Een taxichauffeur wordt een nacht lang gedwongen met een moordenaar rond te rijden. Het is eens iets anders Tom Cruise een moordenaar te zien vertolken. De eerste helft van de film is met deze vernieuwende ingrediënten zeer genietbaar, alleen spijtig dat

de film in het tweede deel verwatert tot de zoveelste achtervolgingsfilm. SCORE: 6/10

The Girl Next Door: Een volgens het typische recept opgebouwde Amerikaanse tienerfilm, die ons ondanks de getelefoneerde plotwendingen anderhalf

Story of the Weeping Camel

In tegenstelling tot "Un Long Dimanche de Fiançailles", die zich soms verliest in overdreven constructies, is "Story of the Weeping Camel" van een ontroerende eenvoud. Op anderhalf uur tijd gebeurt er verbazend weinig. In de Gobi-woestijn wordt een wit kamelenjong geboren, dat vervolgens door zijn moeder wordt verstoten. Om de hereniging te bewerkstelligen, wordt een vioolspeler uit een naburig dorp gehaald. Het verhaal heeft op zich dus weinig om het lijf, maar de manier waarop het summiere script wordt verfilmd is meesterlijk. De film volgt het ritme van een nomadenvolk, de hartslag van de film wordt bepaald door de woestijn, en dat eigenzinnige tempo maakt "Story of the Weeping Camel" juist zo sterk. De bijzondere trage ontwikkeling van de feiten wordt ook onderstreept door het gebrek aan achtergrondmuziek en dialoog. In de plaats van muziek is er een constante

wind, en in de plaats van dialogen zijn er échte emoties (door de authentieke acteurs bovendien fantastisch uitgedrukt). Daarnaast is er in dit trage spel ook een mooie aandacht voor de gewone handelingen, zoals het klaarmaken van voedsel, het spelen met een kind (de close-ups van de handen zijn van een ontstellend schoonheid). De film is bovendien niet gepolijst en afgeborsteld zoals de gemiddelde Hollywoodfilm. De filmmakers zijn duidelijk niet bang van een beetje rauwe werkelijkheid (bij het in beeld brengen van de geboorte van het jong bijvoorbeeld). Eindelijk een film die niet bang is het eenvoudige te tonen. Besluit: een mooie film, maar wees gewaarschuwd: dit is geen zaterdagavondfilm. Wees voorbereid op deze eigenzinnige prent. Ga dus alleen naar "Story of the Weeping Camel" als je eens iets anders wilt zien. SCORE: 9/10

SCORE: 9/10

uur lang plat kreeg van het lachen. Wees voorbereid op kinderachtige grapjes en veel sarcastische opmerkingen. Wat wil een mens nog meer voor een avondje hersenloos vertier? SCORE: 7/10

White Chicks: Ook deze film wil nog maar eens een oud recept herkauwen,

maar in tegenstelling tot "The Girl Next Door" slaagt "White Chicks" daar op geen enkel moment in. Oerdomme moppen, slechte vertolkingen en een kinderachtig verhaal. Een enorme afraader, een stinker, te vermijden als ware het de pest. SCORE: 2/10 (jvh)

Vrije radio monddood

Af en toe mag er eens nostalgisch teruggeblikt worden op zaken die ons verleden mee kleur hebben gegeven. Dingen die voor opschudding zorgden, die de mensen bezig hielden. Vrije radio bijvoorbeeld. Niks vergane glorie, eeuwige charme en luisterge-

Met de in 2003 gestemde wet omtrent de zendvergunningen kwam er een abrupt einde aan de droom van menig Vlaams amateur-dj. Voortaan zou er slechts een vast aantal vrije radio's de toelating krijgen om uit te zenden op de FM-band. Allerlei criteria moesten ervoor zorgen dat de kleine garnalen van het radiolandschap voorgoed in de vloed verdwenen. Hiermee gaat vanzelfsprekend een enorm verlies gepaard. Vrije radio is en was altijd een deel van onze Vlaamse cultuur. Een spreekbuis voor ieder van ons. Menig luisteraar zat urenlang aan zijn of haar toestel gekluisterd, mee-neuriënd met de betere evergreens, aandachtig luisterend naar de duivenraces of het betere praatprogramma.

Dat is vrije radio. De andere genres aan bod laten komen, zogenaamde "foute" muziek door de ether jagen en het goede oude vinyl in ere houden. Tijd maken voor de mening van de luisteraar, de lokale spreekbuis zijn. Aan sappige opmerkingen geen gebrek.

Grote stations profileren zich meer en

meer als echte niche-zenders. Daar waar vroeger geregeld een streep klassieke muziek door de luidspreker van radio 1 ging, is dat vandaag veel minder het geval. We hebben immers onze eigenste Cultuurzender Klara.

Gelukkig laten sommige luisteraars van zich horen. Toen de voormalige BRT radio 3 van de band wilde halen, kreeg ze een enorme hoeveelheid verontwaardigde reacties over zich heen. Dat de overheid nu iets gelijkaardigs meemaakt bij het verlenen van de nieuwe zendvergunningen behoeft geen twijfel.

Mensen die in hun knutselkot of achteraan het café menige zondagavond doorbrachten achter de

trouw publiek. Deel van het collectief geheugen. Menig openbaar of commercieel zender wordt hier het nakijken gegeven. Eén vraag steekt echter de kop op: Blijven we strijden voor diversiteit, of wordt ook het Vlaamse radiolandschap een grote eenheidsworst?

draaitafels komen in de kou te staan. Wat gedaan met al het zendmateriaal, de audio-apparatuur en platen? Zonder twijfel gaan hier duizenden euro's aan investeringen de mist in.

Alles op het overheidsbeleid steken heeft echter geen zin. Vele projecten ontsproten welig in het verleden en kwijnen even snel weg. Goedkope, vaak zelfgeknutselde zenders zorgden voor storing op de frequentie van andere stations.

de luisteraar. Dat zij nu zomaar aan de kant worden geschoven resulteert zonder twijfel in een verarming van het radiolandschap.

Te pas en te onpas worden we via advertenties in kranten en op televisie aangeemoedigd om actief deel te nemen aan het maatschappelijk gebeuren. Speciale evenementen worden gesubsidieerd om de Vlaamse cultuur te promoten bij het bredere publiek. De jaarlijkse buurtbarbeque lijkt wel meer waard te zijn dan de jarenlange inspanning van de gepassioneerde zendamateurs.

Dat de plaat op deze manier niet lang meer zal draaien behoeft geen verwondering.

Historiek, de allereerste geluidsfragmenten en spreekbuis van en voor de Vlaamse radioliefhebber is te vinden op <http://www.vrijeradio.be>

Michiel Verbist

Vrije radio is de andere genres aan bod laten komen, zogenaamde "foute" muziek door de ether jagen en het goede oude vinyl in ere houden.

Nu verdrijven grote stations de kleintjes uit de dorpskerken en plaatst men enkel een zendinstallatie en mast, zonder bemanning. Voor vele radioamateurs gaat dat een stap te ver. Zij leefden voor hun zender, de muziek, maar vooral voor

Over de Engelen Propoesk en Prikaaz

Er was eens een koning, die zo voortreffelijk, onbaatzuchtig en wijs was dat hij er soms zelf hoofdpijn van kreeg. Hij woonde in een schamel hutje met een enorme schuif die zijn werkkamer verbond met de buitenwereld. Dagelijks brachten koeriers hem een karrenvracht nieuwe boeken en bevindingen uit de hele wereld: *The Journal of Digestive Peristaltics*, *Quantumsociologie*, *Kleinkunstversies van de Upanishaden*. Via de schuif werd het allemaal in de hut gekieperd, en het kwam er pas uit, mét correcties in de kantlijn, nadat de koning het van voor naar achter, van achter naar voor, en ook diagonaal kon opzeggen.

Bovendien schuimden zijn knechten voortdurend het rijk af, vermomd als kappers en consulenten. Ze legden hun oor te luisteren waar ze maar konden en schreven alles op in kleine rode schriftjes, en als hun oor zo uitgerafeld was, dat ze in hun slaap het kussen hoorden knarsetanden, dan keerden ze terug naar het hutje en deelden hun bevindingen met de koning. Op een dag brachten ze slecht nieuws.

‘Majesteit, kijk eens naar deze statistieken over de evolutie van de vrije tijd, het opleidingsniveau, het netto-inkomen, het toneelbezoek, het gewicht aan jaarlijks kapotgetokkelde muziekinstrumenten, de dichtertelijke dichtheid uitgedrukt in hexameter per inwoner. Al deze parameters hebben na een gestage groei het maximum bereikt van wat volgens de specialisten econometrisch en frenologisch mogelijk is. Maar, zie dan ook deze cijfers: de tranen door hartbreuk, depressie en verdriet; ogen die zo lang wezenloos voor zich uit staren

dat ze verglazen en nog slechts goed zijn om mee te knikkeren; en tenslotte: onderdanen die een roodborstje in slaap strelen en het dan inslikken, meestal met beider dood tot gevolg. We kunnen er niet meer omheen: het is een echte epidemie.’

De koning luisterde en stuurde hen dan weg. Hij sloot zich op in de schoorsteen en dacht na. Niemand mocht hem storen, toen Jezus en Vishnu hem op een nacht verschenen om raad te vragen, ranselde hij hen zijn dromen uit. Drie manen bleef hij in de schoorsteen en toen kwam hij eruit. Hij riep de broederengelen Propoesk en Prikaaz bij zich en kondigde een rechtstreekse radio-uitzending af, verplicht te beluisteren door alle burgers. Toen het hele rijk aan zijn lippen hing, sprak hij lang en doordacht. Hij sprak over zelfontplooiing en despotisme, over de relatieve grootheden geluk en eenzaamheid, en over nog veel meer, en toen hij alles gezegd had, besloot hij: ‘En nu iedereen blazen, Hup Hup

Hupsakee’. En iedereen bolde zijn wangen en blies. Het rijk zette uit, het kroop in alle kieren en spleten, de andere landen werden op een hoopje gedrongen, het bleef maar uitdeinen totdat de uitgerokken radiogolven doormidden knapten en de uitzending overging in ruisende sneeuw.

Hoezeer was het knusse staatje niet veranderd; betonvlaktes waarvan je het einde niet zag, marmeren gebouwen zo groot dat je wegens de luchtdruk verschillende liften had voor verschillende hoogtes, onder de grond metrogangen die zo diep lagen dat de aarde ze zelf verwarmde, op de hoge torens goud dat je kon verwarren met de zon.

Die nacht namen de engelen Propoesk en Prikaaz miljoenen mensen in een houdgreep en griffelden hen een boodschap in. De volgende ochtend verspreidden die burgers zich over de lange gangen en namen hun kantoren in. Voortaan zou niemand nog ergens in, uit of door mogen zonder dat

hij een geldige propoesk kon voorleggen, en niemand zou nog zomaar een propoesk krijgen, tenminste niet zolang hij niet over de juiste prikaaz beschikte. De mensen dwaalden verdwaasd rond; zuchtend, wachtend, zoekend naar het juiste kantoor. Soms werden ze overweldigd door de enormiteit van alles om hen heen en hielden zachtjes. De gezichten verhardden en de glimlach raakte in onbruik.

De koning voelde hoe de verantwoordelijkheid als een loden harnas over hem heen viel, hij verstijfde en werd een standbeeld. Maar de consumptie van thee, een indicator van niet-competitieve gezelligheid, steeg, en de warmte die uit de straat was verdwenen, flakkerde op in de huiskamers, waar de propoesk-en prikaazjagers ’s avonds samen zaten en nauwelijks nog ‘pap’ konden zeggen. Ze vertelden allicht wat ze nu dachten, maar zó stil en zó ver weg, dat we het niet konden verstaan.

4 things

vreemde vreemde zaak;
het is niet, het staat
als een trage beweging om de navel
en dan zacht, hard, kalm
het wolvenvel in.

het staat want het leeft,
een stenen plant op pad.
het bijt, zingt bij kaarsdamp,
het zucht en draait met onderbouwde toon,
zit vol kanalen onder nul,
een universum zonder gelaat-
de stad die er staat.

De geplaveide matras, op het
spiegelglad beton,
verzucht verwaait op't groen balkon,
een gevoel
heel klein en helaas,
slechts pure chaos,
in het licht van de zon.

Frederic Eorard

met andere zinnen

INTERNATIONAAL LITERAIR FORUM VOOR NEDERLANDSTALIGE JONGEREN

ORGANISEERT

een schrijfwedstrijd voor Vlaamse en Nederlandse jongeren tussen 17 en 27

met andere zinnen wil hét forum worden voor jong literair talent in Vlaanderen en Nederland. Buiten kwaliteit kennen wij geen regels en durf wordt gewaardeerd! Stuur je werk (3 gedichten en/of 1 verhaal van max. 3000 woorden) vóór 25 december 2004 naar
maz@metanderezinnen.com

De inzendingen worden beoordeeld door de MAZ-redactie en een jury van gelauwerde dichters en schrijvers. Op 18 februari 2005 zullen de laureaten van de wedstrijd bekend gemaakt worden tijdens een literaire avond, waarop ook het eerste nummer van het tijdschrift zal gepresenteerd worden.

DE REDACTIE

Wouter de Vries
Ewald Peters
Geert Van der Hallen
Sofie Van Dyck
Thijs van Nimwegen

DE JURY

Geert Buelens
Bart FM Droog
Peter Holvoet-Hanssen
Serge van Duijnhoven
Annelieke van Mens

kijk voor het volledige wedstrijdreglement
en meer info over *met andere zinnen* op

www.metanderezinnen.com

In samenwerking met: ABC2004, De Cantecler, de krant, dwars/studentenblad van de UA, Literatief en de Universiteit Antwerpen.

Mozarts Requiem

Het laatste werk van een van de grootste muzikale genieën aller tijden

De koninklijke zangvereniging Arti Vocali voert op vrijdagavond 3 december 2004 het bekende Requiem van Mozart op in de Sint-Carolus Borromeuskerk te Antwerpen. Het koor staat onder leiding van Dirk De Nef, die tevens ook al twaalf jaar dirigent is van ons eigenste universitaire koor. Ik ging om een woordje uitleg vragen over Mozart, het Requiem en het koor.

Mozart: Wie, wat en hoe?

Wolfgang Amadeus Mozart werd geboren in 1756 te Salzburg, Oostenrijk. Hij was de zoon van Leopold Mozart en Anna Maria Pertl. Al op zeer jonge leeftijd toonde hij een grote muzikale aanleg. Mozarts vader moedigde dat talent sterk aan. Wolfgangs eerste composities voor klavier dateren van 1761, hij was toen nog maar vijf jaar oud! Mozart overleed op 35-jarige leeftijd in Wenen.

Geboorte van een dodenmis

In de zomer van 1791 kreeg Mozart vreemd bezoek. Een vreemdeling, die anoniem wilde blijven, wenste een requiemmis of dodenmis te bestellen. Blijkbaar wou hij daar verder niet al te veel woorden over kwijt. Het enige dat hij erbij vermeldde was, dat het een mis ter herinnering aan de echtgenote van een onbekende edelman was. Mozart nam de opdracht aan en het voorschot trouwens ook, aangezien hij op dat moment in financiële moeilijkheden zat. Hij werd toen al gekweld door de ziekte die hem uiteindelijk ook fataal zou worden. Het project moest hij echter al snel onderbreken door noodzakelijke werkzaamheden aan zijn laatste opera en de opvoering daarvan. Toen hij weer aan het requiem kon

beginnen, was hij al ernstig ziek. Voor hij stierf kon Mozart nog enkele aanwijzingen aan zijn leerling Franz Xavier Süssmayr geven over de manier waarop de compositie voltooid moest worden. Het werd Mozarts laatste stuk.

Zomaar 'een' dodenmis?

Het requiem is een onderdeel van de katholieke eredienst, eigenlijk een mis voor de doden. Veelcomponisten lieten zich door dit thema inspireren en hebben het vaste stramien en de bijhorende Latijnse teksten voorzien van muziek.

De vorm van de mis is zo oud als het katholieke geloof zelf, en de teksten hebben zowel voor de gelovige als voor de ongelovige een hoog ritueelgehalte. 'Het Requiem van Mozart is een prachtig werk dat iedere mens die graag zingt ooit wel eens wil zingen. Ondanks de

eerder droevig-plechtige ondertoon doet het zanger en publiek zinderen van zang- en luistergenot. Het is een fantastisch stuk dat niemand onberoerd laat,' vertelde mij Eva De Nef uit 2de lic. Germaanse - dochter van de dirigent en zelf lid van het koor. Het Requiem wordt traditioneel uitgevoerd door een orkest, een koor en vier solisten(sopraan, alt, tenor en bas).

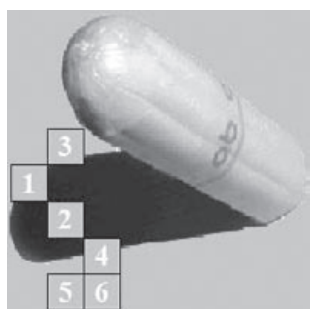
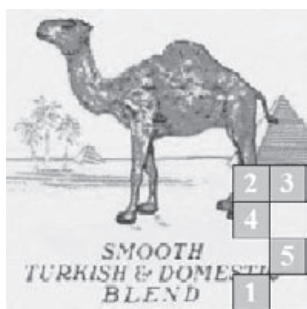
Do-Re-Mi...

Wie na het lezen van dit artikel de zangkriebels in de buik voelt en ook deel wil uitmaken van het koor, kan altijd terecht bij Dirk De Nef. Smeer je stembanden en stuur een mailtje naar dirkdenef@skynet.be. Toegangskarten voor het concert van Arti Vocali in de Sint-Carolus Borromeuskerk op 3 december 2004 zijn ook bij hem of op het nummer 03/2406448 te verkrijgen.

Roy Lizarzaburu

Met dank aan Eva en Dirk De Nef

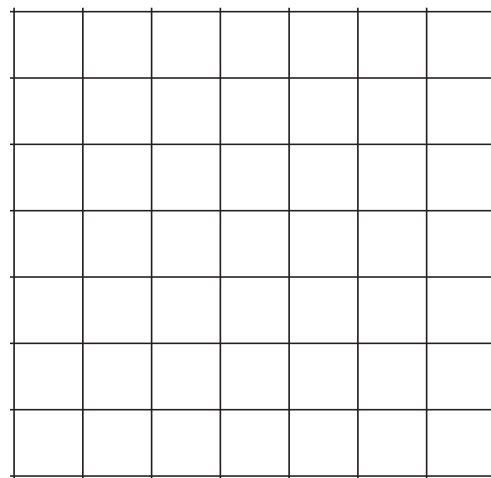
leef je uit in de pashokjes van plezier

Elk van de negen afbeeldingen bepaalt een woord. Dat woord past exact in het bijhorende puzzelstukje. Vul dat woord in, maar doe dit volgens de cijfertjes. De puzzelstukjes passen op hun beurt exact in het vierkantig rooster. Daarin vormen ze een vraag, en het antwoord daarop is exact wat wij zoeken.

Stuur uw antwoord door naar dwars@ua.ac.be, en als het juist is, komt uw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand een winnaar.

Natuurlijk heeft die winnaar prijs. Deze keer is dat een spannende thriller.

Oplossing dwars 20: André Hazes

Had het juist, werd geloot, en verdient dus zonder meer de waardebon van Fnac die daarmee gepaard gaat: Katrien De Ridder. Proficiat, nu nog even goed scoren op de examens.

W ₁	E ₁	L ₁	K ₅	E ₅	S ₅	M ₃
A ₁	R ₂	T ₁	L ₃	A ₃	P ₅	Z ₃
A ₂	N ₂	G ₇	E ₁	R ₁	Z ₃	O ₈
N ₄	G ₂	I ₇	N ₁	S ₁	E ₃	P ₈
T ₄	E ₂	M ₇	B ₁	E ₈	R ₈	Z ₈
I ₄	J ₈	N ₈	L ₁	A ₈	A ₆	T ₉
S ₄	T ₈	E ₈	L ₈	I ₆	E ₉	D ₆

1 Bart Wellens >>

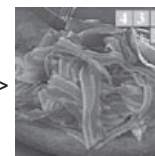
<< Garen 2

3 Mazzel >>

<< Sint 4

5 Spek >>

<< Dia 6

7 MIG >>

<< Raponzeltje 8

9 ET >>

hamrock 'n' roll

Soms gebeurt het dat een boodschap op een pamflet de aandacht van twee bobo's, die rondslechteren op hun Alma Mater, opwekt. Ons gesprek, waarvan we vanzelfsprekend zelf het onderwerp waren, stakte. Onze blik verloor even zijn verveling. Een groene affiche waarop dreigend de komst van iets nieuws wordt aangekondigd, siert de gangen van de Universiteit sedert enkele weken. Celtica is coming our way! Omdat we een open deur zouden intrappen als we deze reeks zouden beginnen met een van de gevestigde waarden, en omdat we dat nu eenmaal niet wensen te doen, leek het ons interessant om eens een kijkje te gaan nemen bij deze nieuwe Celtica-heren.

Wie, meneer?

Celtica is een nieuwe club die ontsproten is aan het brein van Michael Koekhofs, beter bekend als de man achter de bar van het Agora-café op de stadscampus. Het doelpubliek zijn studenten met een interesse voor, of achtergrond in angelsaksische oorden. Zij verenigen zich voortaan onder de klaver, distel en harp, en bedwelmen zich met hun eigen ambrozijn, de Guinness (inderdaad, dat zwart goedje dat u verdomd snel doet geloven dat u het centrum van de wereld bent).

Lied

Het clublied van deze nieuwelingen in het studentenlandschap is een creatie van

Michael (praeses) en Gert Melis (cantor). *The Band of Brothers* werd geschreven op een blauwe maandag met de nodige dosis alcohol (hoeveel eeuwige vriendschappen hebben we al niet gesloten dronken tegen elkaar geleund aan de cantustafel, dus die titel zit al goed). Gert verzekerde ons dat de tekst erg snel af was. Als melodie gebruikten de angelsaksische eminenties *When Johnny comes marching home*, gericht op de Ierse, Schotse, Amerikaanse en sympathiserende studenten uit het doelpubliek.

Maiden Trip

De Grote Cantus van de Wikings was het toneel waarop we voor de eerste keer massaal werden vergast op het lied dat in minder dan geen tijd de harten van menig Guinness-liefhebber

sneller zal doen slaan. Het aanwezige studentenkorps kon dit zeker pruimen. De bekende melodie miste haar uitwerking niet. Het ritmisch mee-geknokel op de tafels en het meezingen van de 'hurray hurray' mag daar een duidelijk bewijs van zijn. Nog meer indruk had de club gemaakt als de tekst niet door het hand-

jevol praesidiumleden moest worden afgelezen. Maar een begin is een begin.

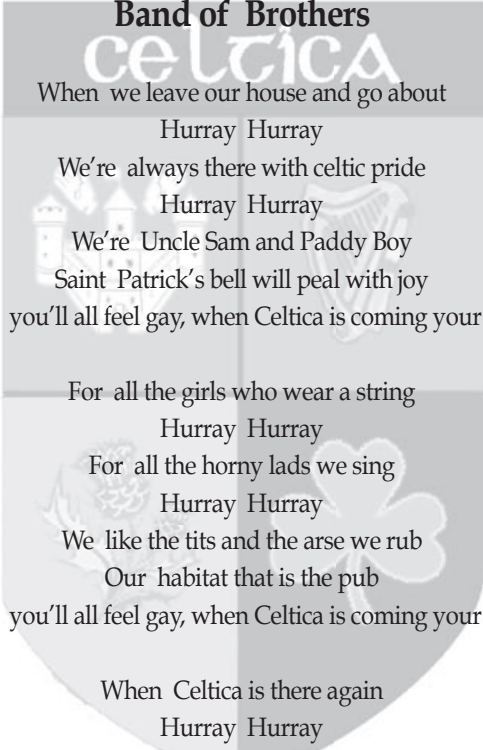
Gewikt en gewogen

Een kleine analyse van de verzen lijkt hier wel op zijn plaats. En ik zeg niet voor niets 'een kleine'. Allereerst dient gezegd dat het luchtige en summiere lied op een nuchtere maag tot stand gekomen is. Uiteraard, hoor ik jullie nu mopperen, zoals menig studen-

tenchanson. Ik wil er dan ook op wijzen dat een vleugje ironie de hoofdrol opeist in deze geprevelde zinsconstructie.

Celtica moet dan misschien een bergengte prijsgeven op historisch vlak, maar haar smetteloze inhoud met bijhorende ornamenten is duidelijk met geen soutane afgedekt. Bij het brullen van hun strijkkreet ontsproot een atavistische angst, hoor ik Johan nog luidop denken. Een werk met canonieke aspiraties dat geen jaren nodig zal hebben om vorm en gestalte te krijgen, in een metriek die oorstrelend en mythisch klinkt. Nu overdrijven we misschien wat en laten we ons onderdrukken door de krachten van de marketingstrategie. Maar zoals het een goed lied betaamt, blijft de melodie weergaloos nagalmen op eenieiders melodisch geheugenkaartje en overstijgt het de betere novene voor de maagd Maria. Elke vergrijsde jongeling raakte al eerder in vervoering door studentenliederen. Dit lied echter achten wij van een ander kaliber. Geprikkeld door het overvloedige studentenambrozijn raak je verlicht als een oceaanstomer in een australe nacht. Men zal in de toekomst rekening moeten houden met Celtica. Met hun wat homerische gestalte zullen andere kringen aan discipelen moeten inboeten. Ze hebben ons al leuk weten te bejegenen en al werpen ze zich met enige indolentie het studentenleven in, hun contouren staan er, we kijken alvast uit naar de invulling van deze vernieuwende kring.

Johan Diels en Olivier Van de Vyvere

Band of Brothers
celtica
When we leave our house and go about
Hurray Hurray
We're always there with celtic pride
Hurray Hurray
We're Uncle Sam and Paddy Boy
Saint Patrick's bell will peal with joy
And you'll all feel gay, when Celtica is coming your way
For all the girls who wear a string
Hurray Hurray
For all the horny lads we sing
Hurray Hurray
We like the tits and the arse we rub
Our habitat that is the pub
And you'll all feel gay, when Celtica is coming your way
When Celtica is there again
Hurray Hurray
We'll drink Guinness and laugh again
Hurray Hurray
The throat is sour, the liver dry
The band of brothers will never die
And you'll all feel gay, when Celtica is coming your way

En op het einde winnen de Duitsers ...

Finale WK universiteiten - 15 oktober - Olympisch stadion - Nürnberg - Artevelde: 1-0

foto's: Kelly Dorekers

